

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 15 / 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1991 ΤΕΥΧΟΥΣ

ΕΤΟΣ ΞΗ' | ΙΩΑΝ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 — 115 21 ΑΘΗΝΑΙ | ΤΗΛ. 72.18.308

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 55 / 1991

«Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Μουσείου Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης».

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐγούσα ὑπόφει:

1. Τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 5, ἀρθροῦ 45 τοῦ Ν. 590/1977.
2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 78/44/13.2.1991 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου.
3. Τὴν ἀπὸ 8.3.1991 ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.
4. Τὴν ἀπὸ 10.9.1991 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ψ η φ ί ζ ε ι:

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 55/1991 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ, ἔχοντα οὕτω:

Κ Α Ν Ο Ν Ι Σ Μ Ο Σ Υ Π ' Α Ρ Ι Θ . 55/1991

«Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Μουσείου Ἐκκλησιαστικῆς τέχνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης».

Ἄ ρ θ ρ ο 1

Συγιστᾶται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Ἐκκλησιαστικὴ Ὑπηρεσία Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Κληρονομίας.

Ἄ ρ θ ρ ο 2

Σκοπὸς τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς εἶναι ἡ διοργάνωσις Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου γιὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐκθέσιν Ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων Χριστιανικῆς τέχνης μὲ καλλιτεχνικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἀξία.

Ἄ ρ θ ρ ο 3

Ἐδρα τῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ἡ Σπάρτη. Ἡ Ὑπηρεσία στεγάζεται στὸ κτίριο τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων, ἡ δὲ γραμματεία αὐτῆς ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν γραφείων τῆς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, κατ' ἀρχήν.

Ἄ ρ θ ρ ο 4

Ἡ Ὑπηρεσία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελῆ Διοικητικὴ καὶ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ἢ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ ὡς πρόεδρος, ἀπὸ δύο κληρικοὺς κατὰ προτίμησιν πτυχιούχους Θεολογικῶν Σχολῶν Πανεπιστημίου καὶ ἀπὸ δύο πολίτες τῆς πόλεως ἄνδρες ἢ γυναῖκες, οἱ ὅποιοι γὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ γράμματα καὶ τὶς τέχνες ὡς μέλη αὐτοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο 5

Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ἡ θητεία τους εἶναι τριετής καὶ τὸ ἀξίωμα τους τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

Ἄ ρ θ ρ ο 6

Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ὁ Ἀπολογισμὸς τῆς Ὑπηρεσίας συντάσσονται ἀπὸ τὴ Δ. καὶ Δ. Ἐπιτροπὴ καὶ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 56/1991

«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λήμνου».

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπόφει:

1. Τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 5, ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 590/1977.
2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 209/30/5.6.1991 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λήμνου κ. Ἱεροθέου.
3. Τὴν ἀπὸ 5.6.1991 ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.
4. Τὴν ἀπὸ 10.9.1991 ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ὑποβάλλονται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη πρὸς ἐγκρίσιν.

Ἄ ρ θ ρ ο 7

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Ὑπηρεσία ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Ὄταν ὁ Πρόεδρος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο. Κατὰ τὴν πρώτη συνεδρία τῆς Διοικητικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν μελῶν ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ ταμίης καὶ ὁ γραμματεὺς.

Ἄ ρ θ ρ ο 8

1. Πόροι τῆς Ὑπηρεσίας εἶναι:
 - α) Ἔσοδα ἀπὸ ἐράνους καὶ λαχειοφόρες ἀγορές.
 - β) Εἰσφορές τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἢ ὁποιοδήποτε Νομικῶν προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.
 - γ) Κληρονομίες, δωρεές καὶ εἰσφορές ἀπὸ τοὺς φιλότεχνους καὶ ὅλους τοὺς πολίτες.
 - δ) Κάθε ἐπιχορήγηση ἀπὸ τὸ Κράτος, τοὺς Δήμους, Κοινότητες ἢ Συλλόγους.
2. Οἱ πόροι τῆς Ὑπηρεσίας διατίθενται:
 - α) Γιὰ τὶς ἀνάγκες λειτουργίας τοῦ Κυρίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου. (Θέρμανση, φωτισμός, καθαριότητα κ.λπ.).
 - β) Γιὰ τὴν συντήρηση Εἰκόνων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κειμηλίων,
 - γ) Γιὰ τὴν μισθοδοσία τοῦ μονίμου ἢ προσωρινοῦ προσωπικοῦ.
 - δ) Γιὰ τὴν κατασκευὴ ἐπίπλων καὶ
 - ε) Γιὰ τὴν κάλυψη κάθε ἀνάγκης πρὸς ἐπιτέλεση τῶν σκοπῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

Ψ η φ ί ζ ε ι:

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 56/1991 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 56/1991

«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λήμνου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίδα καὶ Σκοπός.

Ἄ ρ θ ρ ο 1

Συνοστᾶται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λήμνου ὡς

Ἄ ρ θ ρ ο 9

Γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Ὑπηρεσίας συνιστῶνται οἱ ἑξῆς θέσεις:

Μία (1) θέση Ἐπιμελητοῦ.

Μία (1) θέση Κλητῆρος.

Μία (1) θέση Καθαρίστριας.

Ἡ πλήρωση τῶν θέσεων γίνεται μὲ ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν οἱ δυνατότητες ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμό τῆς Ὑπηρεσίας. Στὶς θέσεις αὐτὲς μπορεῖ νὰ τοποθετηθοῦν καὶ ἄτομα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους δωρεάν.

Ἄ ρ θ ρ ο 10

Εἰδικῶς γιὰ τὰ Ἱερὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ σκεύη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ὀρίζεται ὅτι, ὅλα αὐτὰ ἀνήκουν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μοναχισμοῦ καὶ Σπάρτης ἐκτὸς ἐκείνων ποὺ ἔχουν δοθῆ ἀπὸ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα γιὰ φύλαξιν ἢ ἔκθεσιν καὶ γιὰ περιορισμένο χρονικὸ διάστημα. Ἡ Διοικητικὴ καὶ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει γιὰ τὴν κατάθεσιν κατὰ λόγον ὄλων τῶν κειμηλίων τοῦ Μουσείου στὸ Πρωτοδικεῖο Σπάρτης.

Ἄ ρ θ ρ ο 11

Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ τοῦ Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1991

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Καρπαθάκης

ἐξηρτημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο, τὸ ὁποῖο ἤδη ἀπὸ τὸ μῆνα Φεβρουάριου 1990 λειτουργεῖ εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον, πού ἀνήκει κατὰ πλήρη κυριότητα καὶ νομὴ στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄ ρ θ ρ ο 2

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο ἔχει δική του σφραγίδα, ἢ ὁποία φέρει κυκλικά τις λέξεις «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ», σὲ δεύτερο κύκλο τὸν τίτλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ στὸ κέντρο δικέφαλο ἀετὸ.

Ἄ ρ θ ρ ο 3

Σκοπὸς καὶ ἀποστολὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἶναι κυρίως ἡ συγκέντρωση, συντήρηση, διαφύλαξη καὶ κατάλληλη ἐκθεση παλαιῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, Ἱερῶν Σκευῶν, Ἀμφίων, Βιβλίων, Ἐγγράφων, καθὼς καὶ παρομοίων ἀντικειμένων πού ἔχουν ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἀξία καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι διεσπαρμένα στὶς Ἱερὰς Μονές, τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, τὰ Παρεκκλήσια καὶ τὰ Ἐξωκκλήσια τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Λήμνου καὶ Ἀγ. Εὐστρατίου καὶ ὑπόκεινται στὸν κίνδυνο τῆς ἀπώλειας καὶ τῆς φθορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄.

Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ ἀρμοδιότητές του.

Ἄ ρ θ ρ ο 4

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀμεση ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λήμνου καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἀποτελούμενο ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Λήμνου, ὡς Πρόεδρο, ἀπὸ δύο κληρικούς καὶ ἀπὸ δύο λαϊκοὺς, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, κατοίκους Λήμνου, ὡς μέλη του, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τους.

2. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη Λήμνου, ἢ θητεία τους εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθεῖ καὶ τὸ ἀξίωμά τους τιμητικὸ καὶ ἀμισθο.

Ἄ ρ θ ρ ο 5

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συνέρχεται μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ μετὰ ἀπὸ ἔγγραφη αἴτηση τριῶν, τουλάχιστον μελῶν, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρουν καὶ τὰ θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴ σύγκληση τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο εὐρίσκεται σὲ νόμιμη

ἀπαρτία καὶ ἀποφασίζει ἐγκύριως ὅταν παρίστανται, τουλάχιστον, τρία μέλη.

3. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία. Σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

4. Συνεδρίαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἄκυρη, ἐὰν δὲν παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτῆς του.

5. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγεται μετὰ τῶν μελῶν ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Ταμίας, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Κοσμητῶρ.

Ἄ ρ θ ρ ο 6

1. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρο, μετὰ ἀπὸ ἔγγραφη ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου.

2. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τηρεῖ ὅλα τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ τὰ πάραστατικά ἔγγραφα πληρωμῶν.

3. Ὁ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφία, τὴν ὁποῖαν θέτει ὑπόψη τοῦ Προέδρου, τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ τὸ πρωτόκολλο.

4. Ὁ Κοσμητῶρ ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐπρεπείας τοῦ Μουσείου.

Ἄ ρ θ ρ ο 7

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἔχει ἀρμοδιότητα γιὰ τὴν ἐν γένει διοίκηση καὶ διαχείριση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.

Εἰδικώτερα:

1. Παρακολουθεῖ τὴν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ διοικητικῆς ἀπόψεως λειτουργία τοῦ Μουσείου.

2. Ἀποδέχεται τις κληρονομίες, κληροδοσίες καὶ δωρεές ὑπὲρ τοῦ Μουσείου.

3. Συντάσσει τὸν Ἀπολογισμὸ καὶ τὸν Προϋπολογισμὸ τοῦ Μουσείου.

4. Ἀποφασίζει γιὰ τις μέρες καὶ ὥρες ἐπισκέψεων τοῦ Μουσείου, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ὀργάνωση ἐκθέσεων.

5. Γενικὰ ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα, πού ἀνάγεται στὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Μουσείου.

Ἄ ρ θ ρ ο 8

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο ἐνώπιον κάθε δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς Ἀρχῆς. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο δύναται μὲ πράξη του νὰ ὀρίσει, ὕστερα ἀπὸ

εἰσήγηση τοῦ Προέδρου, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, προκειμένου νὰ ἐκπροσωπήσει ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς Ἀρχῆς τὸ Μουσεῖο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄.

Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, περιουσία του καὶ διαχείρισή τους.

Ἄ ρ θ ρ ο 9

Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἶναι:

1. Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθήνου
2. Εἰσφορὲς τῶν Ἱ. Ναῶν, Μονῶν καὶ Ἱ. Προσκυνημάτων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀθήνου.
3. Κληρονομίες, κληροδοσίες καὶ δωρεές ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.
4. Εἰσφορὲς Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Ὁργανισμῶν.
5. Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις.
6. Ἔσοδα, πού προέρχονται ἀπὸ κάθε νόμιμη πηγὴ.

Ἄ ρ θ ρ ο 10

1. Ἡ διοίκηση καὶ ἡ διαχείριση τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἐνεργεῖται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

2. Γιὰ κάθε εἰσφορὰ σὲ χρήμα ἐκδίδεται Γραμματίο Εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμία καὶ καταχωρεῖται, ὡς ἔσοδο, στὸ βιβλίο Ταμείου. Γιὰ ὁποιαδήποτε ἄλλη εἰσφορὰ σὲ εἶδος (κινητὸ ἢ ἀκίνητο) γίνεται σχετικὴ καταχώρηση στὰ οἰκεία βιβλία τοῦ Μουσείου.

Ἄ ρ θ ρ ο 11

Οἱ πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου διατίθενται:

1. Γιὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ καὶ τὴ συντήρησή του.
2. Γιὰ τὴν κατασκευὴ εἰδικῶν ἐπίπλων φυλάξεως τῶν ἐκθεμάτων.
3. Γιὰ τὴ συντήρηση τῶν ἱερῶν Εἰκόνων, ἱερῶν Σκευῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου.
4. Γιὰ κάθε ἄλλο ἔξοδο, πού προβλέπεται ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.

Ἄ ρ θ ρ ο 12

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τηρεῖ ἀριθμημένα καὶ θεωρημένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου στὴν τελευταία σελίδα Βιβλίου Πρακτικῶν, Βιβλίου Ταμείου, στέλεχος Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ

Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν, Πρωτόκολλο εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας καὶ Βιβλίο ἐκθεμάτων. Ὅλα δὲ πρέπει νὰ εἶναι ἀριθμημένα καὶ θεωρημένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄ ρ θ ρ ο 13

1. Ἱερὰ κειμήλια (Ἱερὰ εἰκόνες, Ἱερὰ σκεύη, ἄμφια κ.λπ.) τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ἀπὸ Ἱερὰς Μονῆς, Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἰδιώτες πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο γιὰ ἔκθεση καὶ φύλαξη, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται στοὺς παραχωρήσαντας αὐτά, παρὰ μόνον σὲ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.

2. Γιὰ τὴ διάλυση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἀπαιτεῖται αἰτιολογημένη ἀπόφαση τῶν τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ περιουσία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου σὲ περίπτωση διαλύσεώς του περιέρχεται στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄.

Εἰδικὲς Διατάξεις.

Ἄ ρ θ ρ ο 14

Μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ Κανονισμοῦ, διορίζονται ἀμέσως τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ θητεία τῶν ὁποίων λήγει ὁποσδήποτε στὶς 31 Δεκεμβρίου 1993.

Ἄ ρ θ ρ ο 15

Γιὰ κάθε θέμα, πού δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμὸ, ἐπιλαμβάνεται τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.

Ἄ ρ θ ρ ο 16

Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ τοῦ Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1991

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν

Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Καρπαθάκης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 57/1991

«Περὶ λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Κοιμήσεως Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βελιανιτῶν (εἰς τὸ νησάκι περιοχῆς Γαίτου τῆς νήσου τῶν Παξῶν) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων».

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄ ρ θ ρ ο 2

ἔχουσα ὑπόψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν. 590/1977.
2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 13/20.12.90 Πράξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Βελιανιτῶν (εἰς τὸ Νησάκι) Παξῶν.
3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 194/21.3.1991 Πράξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1020/221/7.5.1991 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Τιμοθέου.
5. Τὴν ἀπὸ 8.5.1991 ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
6. Τὴν ἀπὸ 10.9.1991 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ψ η φ ί ζ ε ι:

Τὸν ὑπ' ἀριθ. 57/1991 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 57/1991

«Περὶ λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων Κοιμήσεως Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βελιανιτῶν (εἰς τὸ Νησάκι τῆς περιοχῆς Γαίτου Παξῶν) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων».

Ἄ ρ θ ρ ο 1

Ὁ Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βελιανιτῶν, ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὴν μικρὰν ἰδιοκτητὸν Νήσον, ἐπωνομαζομένην «Νησάκι τῶν Παξῶν» τῆς περιοχῆς τῆς νήσου τῶν Παξῶν τοῦ νομοῦ Κερκύρας, ποὺ ἀνακηρύχθηκε Προσκυνηματικὸς μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 194/21.3.91 Πράξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας, ἀποτελεῖ Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μετὰ τὴν ἐπωνυμία «Ἱερό Προσκύνημα Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βελιανιτῶν (εἰς τὸ Νησάκι) περιοχῆς Γαίτου Παξῶν» καὶ ἔχει δική του κυκλικὴ σφραγίδα, ποὺ φέρει στὴ μέση τὴν εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ κυκλικὰ τὶς λέξεις τῆς ἐπωνυμίας του.

1. Ἡ διοίκηση καὶ διαχείριση τοῦ ἀνωτέρω Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἀσκεῖται ἀπὸ πενταμελῆ Διοικητικὴ καὶ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ (Δ.Δ.Ε.) ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὡς Πρόεδρος, ἀπὸ ἓνα κληρικὸ Ἐφημέριο τῆς νήσου τῶν Παξῶν ἢ Μοναχὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων καὶ τρία λαϊκὰ μέλη ποὺ διορίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο μετὰ ἀπὸ σχετικὴ πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου, γιὰ μιὰ διετία μετὰ δυνατότητα ἀνανεώσεως τῆς θητείας τους. Τὰ Λαϊκὰ μέλη πρέπει νὰ προέρχονται ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Βελιανιτῶν τῶν Παξῶν, ἢ ἐλλείψει ἢ ἀρνούμενων τούτων ἀπὸ πρόσωπα προερχόμενα ἀπὸ τὴ νήσον τῶν Παξῶν. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ διορίζει ἀναπληρωτὴ του, ἂν θέλει, ἓνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς. Δύνανται ἐπίσης νὰ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ Μητροπολίτη ὡς μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς Μοναχοὶ ἢ Μοναχῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Μητροπολίτου θὰ πρέπει νὰ κατοικεῖ εἰς Παξούς.

2. Ἡ λειτουργία τῆς Δ.Δ.Ε. διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν γιὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἐγοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς ὑπόκεινται ἀπαραίτητα στὴν ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἐνώπιον Δικαστηρίων ἢ Δ.Δ.Ε. ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Πρόεδρο ἢ ἐξουσιοδοτημένο ἀπὸ Αὐτὸν μέλος τῆς καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ δίδει καὶ τὸν τυχὸν ἀπαιτούμενο ὄρκιο.

Ἄ ρ θ ρ ο 3

Ἡ Δ.Δ.Ε. κατὰ τὴν πρώτην συνεδρία τῆς συγκροτεῖται εἰς Σῶμα, ἐκλέγει τὸ Γραμματεῖα καὶ τὸν Ταμία. Συνεδριάζει σὲ τακτὰ διαστήματα μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου εἰς τὴν ὁποία ὀρίζονται ἢ ἡμέρα, ἢ ὥρα, ὁ τόπος καὶ τὰ θέματα τῆς συνεδρίας. Ἡ Δ.Δ.Ε. κα-

λείται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο σὲ ἑκτακτὴ συνεδρία ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

Ἄ ρ θ ρ ο 4

Ἡ Δ.Δ.Ε. ἔχει τὶς ἐξῆς ἐρμοδιότητες:

α) Μεριμᾷ διὰ τὴ χρηστὴ διοίκηση καὶ διαχείριση τῶν ἐσόδων καὶ περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

β) Καταρτίζει τὸν Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος πού ὑπόκεινται σὲ ἔγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

γ) Τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ βιβλία, πρωτόκολλο, Πράξεις, Ταμείου Ἀφιερωμάτων, κτηματολογίου καὶ μπλὸκ εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων θεωρημένων ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

δ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν πρόσληψη τοῦ ἀναγκαίου ὑπηρεσιακοῦ προσωπικοῦ καὶ γιὰ ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ τὴν καλὴ συντήρηση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὴν παρουσία τοῦ Προσκυνήματος καὶ γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο θέμα προκύψει.

Ἄ ρ θ ρ ο 5

Ἡ εἴσπραξη τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἐνεργεῖται μὲ τριπλότυπα ἐγκεκριμένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ οἱ πληρωμὲς μὲ εἰδικὰ ἐντάλματα στὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται τὰ δικαιολογητικὰ ἐξόδων. Ἡ Διαχείριση γίνεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις πού ἰσχύουν γιὰ τοὺς Ἐγοριακοὺς Ναοὺς.

Ἄ ρ θ ρ ο 6

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος εἶναι:

α) Οἱ καθ' ὅσονδήποτε τρόπο εἰσπράξεις πού προέρχονται ἀπὸ τὴν κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος πού περιγράφεται εἰς τὸ Κτηματολόγιο αὐτοῦ.

β) Οἱ εἰσπράξεις ἀπὸ κερὶ, δίσκους, Ἱεροτελεστίας καὶ τυχόν ἐκποίηση ἢ ἀξιοποίηση ἀκίνητης ἢ κινητῆς περιουσίας καὶ ἀφιερωμάτων.

γ) Οἱ δωρεές, κληρονομίες καὶ κάθε εἶδους ἀφιερώσεις τῶν πιστῶν.

δ) Κάθε ἄλλη πρόσδοδος ἀπὸ νόμιμη καὶ χρηστὴ πηγὴ.

ε) Τὰ κατὰ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπάρχοντα χρηματικὰ ἀποθέματα, ὡς καὶ κάθε ἐκκρεμῆς εἴσπραξη ἀπὸ προηγούμενη χρῆση.

Ἄ ρ θ ρ ο 7

Τὰ ἔσοδα τοῦ Προσκυνήματος διατίθενται:

α) Γιὰ τὴν συντήρηση καὶ τὸν ἐξωραϊσμό τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ γύρω χώρου.

β) Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὴν καλλιέργειαν τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ γιὰ τὴν μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ.

γ) Γιὰ τὴν καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου, τοῦ TAKE καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

δ) Γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ φιλανθρωπικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ἐν γένει Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄ ρ θ ρ ο 8

Οἱ δαπάνες προβλέπονται μὲ τὴν ἀναγραφή κονδυλίων στὸν Προϋπολογισμό. Μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τῆς Δ.Δ.Ε. καὶ ἔγκριση ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρηση τοῦ προϋπολογισμοῦ διαρκούντος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους.

Ἄ ρ θ ρ ο 9

Γιὰ τὶς τυχόν ἐκποιήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἢ ἐνοικιάσεις καὶ ἐν γένει γιὰ τὴν ἄσκηση ἐνδίκων μέσων, ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐγοριῶν».

Ἄ ρ θ ρ ο 10

Ἐφημεριακὰ καθήκοντα στὸ Ἱερὸ Προσκύνημα ἀσκεῖ ὁ Ἐφημέριος τὸν ὁποῖον ὀρίζει ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

Ἄ ρ θ ρ ο 11

Οὐδέποτε τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα περιέρχεται στὴν ἰδιοκτησία ἄλλου φορέως ἀλλὰ παραμένει πάντοτε ὑπὸ τὸν διοικητικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, τὸσον ὁ Ἱερός Ναός καὶ τὰ γύρω αὐτοῦ ὑπάρχοντα κελιά, μεθ' ὅλην τὴν μικρὰν Νῆσον ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι οἰκοδομημένο τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ὅσον καὶ ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἢ ὁποία ἀναγράφεται εἰς τὸ κτηματολόγιον αὐτοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο 12

Ζητήματα πού δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμόν, ρυθμίζονται μὲ βάση τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανονισμῶν. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Διαχειριστικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πού ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

κῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱεράν Μη-
τρόπολιν.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 18ῃ Ἰουνίου 1991

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Α Ρ Ι Θ. Α Π Ο Φ. 570

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
I. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὴν μεγίστην καλλιτεχνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀξίαν τῆς παραδοσιακῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
2. Τὴν ἐπαπειλουμένην ἔλλειψιν ὑπευθύνων καὶ μουσικογνωστῶν ὑπηρετῶν τοῦ ἀναλογίου (ἱεροψαλ-
τῶν).
3. Τὴν μέχρι τοῦδε ἀτύπως λειτουργοῦσαν Σχολὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἐν Λεβαδείᾳ καὶ Θήβαις.
4. Τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 590) 77 περὶ «Κατα-
στατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἀ πο φ α σ ί ζ ο μ ε ν :

- α) Τὴν ἐπισημοποίησιν τῆς προαναφερθείσης Σχο-
λῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.
- β) Τὴν κατάρτισιν Κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς ὡς
ἄνω Σχολῆς.
- γ) Τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Σχολῆς νομικῶς, διοικητι-

Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον καὶ τὴν Ἱερά Σύνοδον τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀ ρ θ ρ ο 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆ
δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ
τὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1991

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματατέων

Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Καρπαθάκης

Ἀ ρ θ ρ ο ν 1

α) Ἡ διὰ πράξεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θη-
βῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου συσταθεῖσα Σχολὴ
ἔδρουε ἐν Λεβαδείᾳ. Παραρτήματα αὐτῆς δύναται νὰ
ἰδρυθοῦν ἐν Θήβαις καὶ ἀλλαχοῦ δι' ἀπλῆς ἀποφάσε-
ως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

β) Ἡ Σχολὴ διαθέτει κυκλικὴν σφραγίδα φέρου-
σαν ἐξωτερικῶς τὴν φράσιν ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ, ἐσωτερικῶς δὲ τὴν φρά-
σιν ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ καὶ ἐντὸς κύκλου εἰκόνα ψάλλοντος μω-
ναχοῦ.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 2

Σκοποὶ τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ καλλιέργεια καὶ διάδοσις τῆς πατροπαρα-
δότου ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ὅπως παρεδόθη μέχρι
σήμερον διὰ τῶν μεγάλων καὶ ἐγκρίτων μουσικοδιδασ-
κάλων καὶ μελοποιῶν.

β) Ἡ ἐπ' ἀνδρωσις τῶν ἀναλογίων τῆς Ἐκκλησίας
ἀπὸ νέους ἱεροψάλτας.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 3

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι δωρεάν καὶ αἱ
οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι αὐτῆς καλύπτονται ὑπὸ τῆς Ἱε-
ρᾶς Μητροπόλεως, διὰ προσφορῶν καὶ δωρεῶν.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 4

α) Ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς ἀσκεῖται ὑπὸ πεντα-

μελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ὡς προέδρου, καὶ ἐκ τεσσάρων μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

β) Ἡ Σχολὴ ἐκπροσωπεῖται νομίμως διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἢ ἄλλου μέλους ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 5

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον διορίζει τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, τοὺς καθηγητὰς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 6

Ὁ κύκλος τῶν σπουδῶν εἶναι πενταετής. Ἡ διδασκαλία ὕλη καθορίζεται ὡς καὶ εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς Σχολὰς τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀναγνωρισμένων Ὡδείων.

Ἄρθρον 7

α) Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐκτὸς τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων, διενεργεῖ τὰς προαγωγικὰς καὶ πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

β) Εἰς περίπτωσιν ἀναγνώρισεως τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους αἱ ἐξετάσεις καθορίζονται καὶ διενεργοῦνται ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 8

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ ἀποτελεῖ τὸν συνδετικὸν κρίκον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ μετὰ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρον 9

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δύναται γὰ ἀποφασίσαι διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 18ῃ Ἰουνίου 1991

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Θεῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς πρὸς τὰ περιοδικὰ «Θεολογία», «Ἐκκλησία» καὶ «Ἐφημέριος», νὰ σημειώσουν καὶ τὴν αἰτία τῆς ἀποστολῆς.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΜΗΤΤΟΥ

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΡΕΑ - ΠΕΝΤΕΛΙΚΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Ὁμοουσίου, Ζωοποιοῦ καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἢ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Προδρόμου Καρέα, ἐπιθυμοῦσα νὰ ρυθμίση «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν» τὰ τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς συμφώνως καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590)1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», προβαίνει, χάριτι Θεοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς.

Ὁ Ἐσωτερικὸς οὗτος Κανονισμὸς, κατόπιν τῆς προσηκούσης ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Τμηττοῦ κ. κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, θὰ ἀποσταλῆ, μερὶμνη Αὐτοῦ, πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν λόγῳ Δελτίον ἄρχεται καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 1

Ἴδρυσις.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου (Β. Δ. 323 ΦΕΚ 93/17-5-1971) ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἀρχικῶς μὲν «ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΝΤΕΛΙΚΟΥ» νῦν δὲ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΡΕΑ - ΠΕΝΤΕΛΙΚΟΥ» (Β. Δ. 2 ΦΕΚ 1/3-1-1972), καθ' ὅτι ἡ Ἀδελφότης ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ἐν Καρέα —ἀναδειχθὲν ἐκ Μετοχίου τῆς ἀνδρώας Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀσωμάτων Πετράκη εἰς κυρίαρχον καὶ ἀνεξάρτητον Γυναικείαν Κοινοβιακὴν Μονήν— ἀρχαῖον Μοναστήριον, ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ὑπαχθεῖσα ἀρχικῶς ὑπὸ τὴν ποι-

μαντικήν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τελεῖ νῦν, ἀπὸ τῆς δημιουργίας ἐν Ἀθήναις νέων Μητροπόλεων, ὑπὸ τὴν ποιμαντικήν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2

Σκοπός.

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ καλλιέργειας τοῦ μοναχικοῦ ιδεώδους πνευματικὴ προαγωγή καὶ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἕως οὔτου ἐκάστη καὶ ἅπασαι καταντήσουν «εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ», ζῶσαι κατενώπιον Θεοῦ καὶ δρᾶσαι πρὸς δόξαν Αὐτοῦ καὶ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3

Δικαιοδοσίαι τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ὡς κυρίαρχος Ἐπίσκοπος τῆς περιοχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ Ἱερά Μονὴ καὶ ὡς Πνευματικὸς Πατήρ αὐτῆς,

α) Μνημονεύεται εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Κυροῖ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἀναδειχθείσης Ἡγουμένης καὶ ἐνθρονίζει αὐτὴν δι' εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς.

γ) Κυροῖ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκάστοτε ἐκλεγομένων ἡγουμενοσυμβούλων.

δ) Ἐγκρίνει καὶ τελεῖ τὰς κουρὰς τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων ἀδελφῶν.

ε) Διορίζει τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἀδελφότητος τῆ ἐκλογῆ καὶ προτάσει αὐτῆς. Εὐκταῖον εἶναι ὁ Πνευματικὸς νὰ δύναται νὰ καλύπτῃ καὶ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος. Εἰς ἣν περίπτωσιν οὗτος κωλύεται ἢ ἀδυνατεῖ νὰ καλύψῃ αὐτὰς ὁ Μητροπολίτης φροντίζει διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος.

στ) Παρέχει ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τὴν Ἡγουμένην ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Μονῆς καὶ νὰ διανυκτερεύσῃ ἐκτὸς αὐτῆς δι' οἰονδήποτε λόγον, πέραν τοῦ εἰκοσιτετραώρου, τῆ αἰτήσῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ζ) Παρέχει ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τὰς ἀδελφὰς προκειμένου νὰ ἐξέλθουν τῶν ὁρίων τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας.

η) Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ ἐπικυρώνει τὸν Ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον κατὰ πάσης παρεκτρεπομένης Μοναχῆς συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς μοναστικὰς κανονικὰς διατάξεις καὶ τοὺς ἐν ἰσχύϊ Νόμους περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 4

Διοικήσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὄργανα αὐτῆς.

Ὁργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Ἡ Ἡγουμένη, β) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ γ) Ἡ Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 5

Ἡ Ἡγουμένη.

Ἡ Ἡγουμένη ἦτις «οὐδὲν ἕτερόν ἐστίν ἢ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπέχουσα πρόσωπον...» (Μεγάλου Βασιλείου Ε.Π.Ε. 9, 516) δέον νὰ διαθέτῃ τὰς βασικὰς ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς πραότητος, τῆς μακροθυμίας, τῆς διακρίσεως, τῆς εὐσπλαγχνίας, νὰ κατέχῃ τὴν ἐπιστήμην τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας, ἔτι δὲ νὰ διακρίνεται διὰ τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα, τὴν ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσιν καὶ ἐγκύκλιον παιδείαν.

Τρόπος Ἐκλογῆς Ἡγουμένης.

Κενωθείσης τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης καθ' οἷον δῆποτε τρόπον καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχέρησεν αὐτὴ, ἢ ἀδελφῆ, ἦτις ἐκτελεῖ χρεὴ τοποτηρητρίας, συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὸ ὁποῖον ὀρίζει ἡμερομηνίαν διεξαγωγῆς ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέας Ἡγουμένης. Ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν δὲν πρέπει νὰ ἀφίσταται πέραν τῶν τριάκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συγκλήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἡ ἡμερομηνία δὲ αὕτη γνωστοποιεῖται εἰς τὴν Ἀδελφότητα πρὸ τριάκοντα τοῦλάχιστον πλήρων ἡμερῶν, ἐὰν ὑπάρχουν ἀδελφαὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος καὶ πρὸ ἑπτὰ πλήρων ἡμερῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ἐκτὸς Ἑλλάδος ἀδελφαί.

Ἡ γνωστοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν κεντρικὴν θύραν τῆς Τραπεζῆς. Εἰς τὰς ἀδελφὰς τὰς εὐρισκομένας ἐκτὸς Μονῆς ἢ γνωστοποίησις γίνεται δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει, ἐσωκλείεται δὲ καὶ ψηφοδέλιον μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογίμων ἀδελφῶν τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ἐπιστρέψωσι ἐσφραγισμένον ἐπὶ συστάσει μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν ἐκλογῶν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀφίξεως τῶν ψηφοδελτίων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εὐρισκομένων ἀδελφῶν αἱ ἐκλογαὶ

ἀναβάλλονται διὰ μίαν εἰσέτι ἐβδομάδα, διὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἐπίσης συντάσσονται καὶ γνωστοποιῶνται, ὡς ἄνωτέρω, ὀνομαστικοὶ κατάλογοι, βάσει τοῦ Μοναχολογίου, περὶ τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ὑποψηφιότητος καὶ ψήφου ἀδελφῶν.

Ἡ προετοιμασία καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὸ τυπικὸν καὶ τεχνικὸν αὐτῆς μέρος καὶ μόνον, γίνεται μερίμνη τοῦ Ἡγουμένουσυμβουλίου.

Δικαίωμα ψήφου ἔχουσι ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι ἀδελφαὶ (Μεγαλόσχημοι καὶ Μικρόσχημοι) ἐφ' ὅσον ἔχουσι διανύσει ἐν τῇ Μονῇ τρία (3) πλήρη συναπτά ἔτη, ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀποκάρσεως. Ὁ κατάλογος τούτων ἐξάγεται ἐκ τοῦ Μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἐπισημαίνεται διὰ τὸ ἡγουμενικὸν ἀξίωμα εἶναι ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι ἀδελφαὶ αἱ ἔχουσαι συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν πέμπτον (35) ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τοῦλάχιστον τὸ τριακοστὸν (30) οὐχὶ δὲ ὑπερβαίνουσαι κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον (65) καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουσι διανύσει ἐν συνόλῳ ἐν τῇ Μονῇ τοῦλάχιστον δέκα συναπτά ἔτη.

Φατριαστικά, κομματικά, προεκλογικὰ δραστηριότητες ἀπαγορεύονται καὶ θεωροῦνται ἀξιοπονοὶ πράξεις. Ἐπισύρουσι δὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀπωλείας τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι διὰ μίαν πενταετίαν.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν —ἥτις δύναται νὰ εἶναι Κυριακὴ ἢ οἰαδήποτε ἄλλη ἡμέρα— καὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἐκλογῆς συνέρχεται ἡ Ἀδελφότης εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ὅπου τελεῖται Θεία Λειτουργία ἢ ἀκολουθία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας παραμένουν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ αἱ ἔχουσαι δικαίωμα ψήφου ἀδελφαὶ καὶ ἀφοῦ διαπιστωθῇ ἡ ὑπαρξὶς ἀπαρτίας, ἦτοι παρίστανται τοῦλάχιστον τὰ τέσσαρα πέμπτα (4/5) τῶν μελῶν, ἀρχεται ἡ διαδικασία πρὸς ἐκλογὴν, ἥτις λαμβάνει χώραν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Εἰς περιπτώσιν ἐλλείψεως ἀπαρτίας ἡ ἐκλογὴ ἀναβάλλεται διὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος.

Μὴ ἐπιτευχθεῖσης καὶ πάλιν ἀπαρτίας (κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδόν της) ἡ Ἀδελφότης συνέρχεται ἐκ τρίτου τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀμέσως ἐπομένης ἐβδομάδος καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτία οἰσοδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν παροῦσῶν ἀδελφῶν.

Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς διευθύνει Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ἐκ τριῶν ἀδελφῶν

ἦτοι τῆς ἐχούσης θέσιν Τοποτηρητρίας ἥτις καὶ προεδρεύει, 2) τῆς ἀρχαιοτέρας κατὰ τὴν τάξιν ἀδελφῆς καὶ 3) τῆς νεωτέρας τῇ τάξει ἐκ τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου ἀδελφῶν ἥτις καὶ ἐκτελεῖ χρεὴ Γραμματέως. Μὴ ἐχούσης ταύτης τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προηγουμένης κ.ο.κ. Αἱ δύο πρῶται ἀποῦσαι ἢ κωλυόμεναι ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ τὴν τάξιν ἀδελφῶν. Προεδρεύει δὲ ἡ πρώτη τῇ τάξει.

Ἐκάστη ἀδελφῆ, καλουμένη κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν ἀρχομένη ἐκ τῶν νεωτέρων, προσέρχεται σεμνῶς καὶ ἀθορύβως εἰς τὸ τραπέζι ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ. Λαμβάνει ἐν, ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Μονῆς, ψηφοδέλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγράφονται ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογίμων καὶ ἀποσυρομένη θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ πρὸ ἑνὸς μόνον ὀνόματος καὶ ὀρῖται αὐτὸ ἐντὸς κυτίου ἐσφραγισμένου. Ἐὰν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τεθῇ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς ὀνόματα τὸ ψηφοδέλιον θεωρεῖται ἄκυρον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὸ κυτίον καὶ προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν ψήφων.

Ἡ σφράγις, ἀποσφράγις τοῦ κυτίου καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν ψήφων γίνεται ἐνώπιον τῶν παροῦσῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραμείνωσι ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μέχρι πέρας τῆς ἐκλογῆς, ἀνακωνώσεως τοῦ ἀποτελέσματος καὶ διευθετήσεως παντὸς θέματος ἐνστάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκλογὴν.

Τὸ λειτουργημὰ τῆς Ἡγουμένης ἀνατίθεται εἰς τὴν λαβούσα τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν οὐδεμία ὑποψηφία συγκεντρῶσει τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν, καταρτίζεται νέον ψηφοδέλιον μὲ τὰ ὀνόματα μόνον τῶν δύο, ἢ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τῶν τριῶν, πλειοψηφισασῶν ἀδελφῶν, βάσει τοῦ ὁποίου διενεργεῖται νέα ψηφοφορία πάραυτα καὶ κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον. Ἐὰν καὶ πάλιν οὐδεμία συγκεντρώσῃ τὰ δύο τρίτα (2/3), ἐκλέγεται ἡ σχετικῶς πλειοψηφίσασα.

Ἐπὶ ἰσοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται αἰθὺς ἡ ψηφοφορία. Ἐὰν καὶ πάλιν προκύψῃ ἰσοψηφία, τίθεται κληρῶς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει πρακτικὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισασῶν, τὰ ὀνόματα τῶν ἐψηφισμένων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων

τάς οποίας ἐκάστη ἔλαβε καὶ ἀνακηρύσσεται ἢ ἐκλεγομένη ὡς Ἑγουμένη.

Τὸ ἐν λόγῳ πρακτικὸν ὑπογράφεται ὑπὸ πασῶν τῶν ἀδελφῶν αἰτινες ἐψήφισαν. Ἐάν τινες ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται σχετικὴ μνεία τῆς ἀρνήσεως ἐν τῷ πρακτικῷ, ὅπερ καθίσταται ἔγκυρον διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν λοιπῶν μελῶν.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Πρακτικοῦ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην ὅστις καὶ παρακαλεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν καὶ νὰ προβῇ δι' εἰδικῆς τελετῆς εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τῆς νέας Ἑγουμένης.

Ἐνοτάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τῶν μετασχουσῶν τῆς ψηφοφορίας ἀδελφῶν καὶ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς ἐκλογῆς ἕως τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ταύτας ἐκδικάζουν ἀνεκκλήτως, ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας αἱ μετασχούσαι τῆς ψηφοφορίας ἀδελφαί, συγκαλούμεναι ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου.

Ἄν ἡ ἐκλογὴ ἀκυρωθῇ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ γενικοῦ συνόλου τῶν ψηφισασῶν ἀδελφῶν, διεξάγεται νέα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐκλογῆ.

Ἄμα τῇ ὑποβολῇ ἐνοτάσεως καὶ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς, ἡ Ἑγουμένη ἀπέχει τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῆς, ἀναπληρουμένη ὑπὸ τῆς Τοποτηρητρίας.

Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἑγουμένη εἶναι ἰσοβία (Ν. 590/1977, ἀρθρ. 39, παρ. 5).

Π α ὕ σ ι ς τ ῆ ς Ἑ γ ο υ μ ἔ ν η ς.

Ἡ θέσις τῆς Ἑγουμένης κενοῦται:

1) Διὰ τοῦ θανάτου τῆς. 2) Διὰ τῆς παραιτήσεώς τῆς, ἣτις γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων (2/3) τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ 3) Διὰ τῆς ἐκπτώσεώς τῆς.

Ἡ Ἑγουμένη ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἡγουμενικοῦ ἀξιώματος:

α) Ἐάν ἠθελμημένα ἢ ἐξ ἀμελείας παραβιάξῃ τὸν παρόντα Κανονισμὸν καὶ δὲν θελήσῃ νὰ ἀνανήψῃ μετὰ ἀπὸ τρεῖς διαδοχικὰς ἐγγράφους συστάσεις τῶν μελῶν τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου.

Ἡ ἐκπτώσις ἐπέρχεται κατόπιν ἐγκερμένης ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου ἀποφάσεως τῆς Ἀδελφότητος διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τοῦ γενικοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς.

β) Ἐάν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ

εἰς αὐτὴν ἐμπεπιστευμένου λειτουργήματος, ἔστω καὶ διὰ βαθὺ γήρας ἢ χρονίαν νόσον. Ἡ παῦσις ἐπέρχεται προτάσει τῆς Ἀδελφότητος, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τοῦ γενικοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐρειδομένης ἐπὶ ἱατρικῶν γνωματεύσεων τριῶν χριστιανῶν ἱατρῶν καὶ ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου.

Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῶν ἱατρῶν δύναται ἡ Ἑγουμένη, ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀποφάσεως νὰ ὑποβάλλῃ ἔνστασιν εἰς τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον, τὸ ὁποῖον πλέον ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναφερθῇ εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον πρὸς παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἀρμοδίαν διὰ τοὺς ἐφημερίους ἱερεῖς.

Ἄν ἡ Ἑγουμένη δὲν ὑποβάλλῃ τὴν ὡς ἄνω ἔνστασιν ἐντὸς τῆς ὀριζομένης προθεσμίας, κηρύσσεται κενὴ ἡ θέσις αὐτῆς μετὰ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς 20ῆς προθεσμίας.

γ) Ἐάν καταδικασθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ὡς αἰρετικὴ ἢ ἐπὶ διαπράξει βαρῶν ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων, ὁπότε ἡ ἐκπτώσις ἐπέρχεται ἅμα τῇ τελεσιδικῶ καταδίκῃ αὐτῆς.

Παρητημένη Ἑγουμένη δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως αὐτῆς καὶ ἐφ' ὅσον χηρεύσῃ ἡ θέσις τῆς Ἑγουμένης.

Ἐάν ἔχῃ ἐπέλθῃ ἐκπτώσις δὲν δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ, ἔστω καὶ ἂν ἐξέλιπον οἱ λόγοι ἐκπτώσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ λόγοι ἐκπτώσεως ὠφείλοντο εἰς συκοφαντίαν.

Κ α θ ἡ κ ο ν τ α κ α ἰ δ ι κ α ι ο δ ο σ ῖ α ἰ τ ῆ ς Ἑ γ ο υ μ ἔ ν η ς.

Ἡ Ἑγουμένη, οὕσα Πνευματικὴ Μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἡ κυρία ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀπαρασάλευτον τήρησιν τῶν μοναχικῶν θεσμῶν καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἀσκουμένων, παραμένει συνεχῶς ἐντὸς τῆς Μονῆς ἐξερχομένη τότε μόνον ὁσάκις τὸ συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος ἢ λόγοι ὑγείας ἐπιβάλλουν τοῦτο. Τηρεῖ καὶ σέβεται τὰ θέσμιμα τῆς μοναχικῆς ἀσκήσεως καὶ τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῆς Μονῆς. Παρευρίσκεται, εἰ δυνατόν, εἰς πᾶσαν ἐν τῷ Κοινοβίῳ ἐκδήλωσιν ἥτοι εἰς τὰς Θείας Λειτουργίας, τὰς ἀκολουθίας, τὰς ἀγρυπνίας, τὴν Τράπεζαν καὶ τὰς λοιπὰς ἐντὸς τῆς Μονῆς μοναστηριακὰς ὁμαδικὰς ἐργασίας ἐφ' ὅσον δὲν κωλύεται διὰ λόγους ὑγείας ἢ ἀνωτέρας ἀνάγκης καὶ ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν κανονικὴν τέλει καὶ λειτουργίαν αὐτῶν. Ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν πι-

στην ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαγορεύουσα πᾶσαν προσπάθειαν ἢ ἐκδήλωσιν παρεκκλίσεως ἐκ τούτου. Εὐρισκομένη «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων» κύριον ἔργον ἔχει νὰ μεριμᾷ ἵνα «μορφωθῆ» Χριστὸς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀδελφῶν. Πρὸς τοῦτο παρακολουθεῖ ἀόκνως τὴν ζωὴν ἐκάστης τῶν μοναχῶν καί, ὡς μήτηρ γνησίων τέκνων, καθοδηγεῖ, διδάσκει, ἐπιβλέπει, ἐλέγχει, ἐπιτιμᾷ, στηριζέει, παρακαλεῖ. Ἐμπνέει εἰς τὰς ἀδελφὰς διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς καθόλου αὐτῆς πολιτείας, τὰς ἀρετὰς τῆς ἐγκρατείας, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀσκητικούς κόπους καὶ ἀγῶνας. Παρακολουθεῖ καὶ νουθετεῖ τὰς δοκίμους κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας των ἕως ὅτου καταστῆ σαφῆς εἰς τὰς ψυχὰς των ἡ ἔννοια καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Μοναχικοῦ ἰδεώδους. Ἐχει τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ἀσκοῦσα ταύτην οὐχὶ ἰδίῳ δικαίῳ ἀλλ' ὡς ὑπερέτης Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ (Α' Κορ. δ' 1).

Ὅριζέει, κατὰ τὴν κρίσιν της, μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἵνα ἀναπληροῖ αὐτήν. Ἐὰν ἡ Ἡγουμένη δὲν ὀρίσῃ τοιαύτην ἀδελφὴν ἀναπληροῦται αὐτοδικαίως ὑπὸ τῆς ἐχούσης τὴν πρώτην μετὰ τὴν Ἡγουμένην ἱεραρχικὴν ἐν τῇ Ἀδελφότητι θέσιν ἡγουμενοσυμβούλου.

Ἐὰν αὐτὴ λόγῳ ἀπουσίας ἢ κωλύματος δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά της ἀναπληροῦται ὑπὸ τῆς ἐπομένης κ.ο.κ. καὶ τοῦτο «ἵνα μὴ δημοκρατικόν τι σχῆμα μεταλαμβάνειν τὴν Ἀδελφότητα ἐπὶ διαλάσει τοῦ κανόνος καὶ τῆς παραδεδομένης εὐταξίας» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 376).

Ἡ ἀδελφὴ αὐτὴ ἐκτελεῖ χρῆν τοποτηρητορίας καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεσηγουμενίας.

Καταρτίζει διὰ τῆς Γραμματέως τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνάξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος καὶ καλεῖ αὐτὰς εἰς συνεδρίασιν. Φροντίζει δὲ μετὰ τῶν Συμβούλων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων.

Προεδρεῖ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος καὶ εἰσηγείται (ἢ ὀρίζει εἰδικὰς εἰσηγητορίας) τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν κατὰ τὰς συνάξεις αὐτὰς.

Ἐπιγράφει πᾶν ἔγγραφο ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱεραρχίας Μονῆς θέτουσα κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς της «καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί».

Ἐπιγράφει τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως καὶ πληρωμῶν.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεράν Μονὴν ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου, πάσης Ἀρχῆς καὶ παντὸς φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου. Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου κωλύε-

ται ἡ Ἡγουμένη, ἡ Μονὴ ἐκπροσωπεῖται παρ' ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατόπιν ἀποφάσεως αὐτοῦ, λαμβανομένης τῆ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης.

Δι' εἰδικὴν ὑπόθεσιν ἢ κατηγορίαν ὑποθέσεων δύναται ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου νὰ ἀναθῆσιν τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἀδελφότητος εἰς ἕτερον μέλος αὐτῆς ἢ καὶ νὰ προσλάβῃ εἰδικὸν νομικὸν σύμβουλον.

Χορηγεῖ ἔγγραφο ἀδειαν εἰς τὰς ἀδελφὰς προκειμένου νὰ ἀπουσιάσουν ἐκ τῆς Μονῆς ἕως δέκα ἡμέρας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 6

Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὡς διοικητικὸν σῶμα τῆς Ἱεραρχίας Μονῆς εἶναι τριμελὲς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδελφῶν (Μικροσχήμων - Μεγαλοσχήμων) δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα (10), πενταμελὲς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα πέντε (15) καὶ ἑπταμελὲς πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου συμπεριλαμβανομένης πάντοτε καὶ τῆς Ἡγουμένης ὡς προέδρου.

Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὡς ἐκ τοῦ λειτουργήματος τὸ ὁποῖον ἐπιφορτίζονται, δέον νὰ διακρίνονται διὰ τὸ ταπεινὸν φρόνημα, τὴν διοικητικὴν ἱκανότητα, τὸ πνεῦμα συνεργασίας, τὴν ἀκριβείαν καὶ συνέπειαν περὶ τὴν μοναχικὴν ζωὴν.

Ἐπισημαίνεται διὰ τὸ ἀξίωμα τῆς ἡγουμενοσυμβούλου εἶναι ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι ἀδελφαί αἱ ἔχουσαι συμπληρωμένον τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουσι διανύσει ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ Μονῆ τοῦλάχιστον ὀκτῶ (8) συναπτὰ ἔτη ἀδιαλείπτως.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελε κληθῆ ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης ἢ αἰτήσωσι τὴν σύγκλησιν του δύο ἐκ τῶν τριῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ τρία ἐκ τῶν πέντε ἢ πέντε ἐκ τῶν ἑπτὰ.

Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται ἐπὶ τριμελοῦς καὶ πενταμελοῦς τὰ τρία μέλη καὶ ἐπὶ ἑπταμελοῦς τὰ πέντε μέλη του.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τῆς Ἡγουμένης.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται ἡ Ἡγουμένη νὰ δικαιοπρακτῆ ἄνευ τῶν Συμβούλων καὶ αἱ Σύμβουλοι ἄνευ τῆς Ἡγουμένης.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις ἅπαντα τὰ μέλη δύνανται καὶ ὑποχρεοῦνται μετ' εὐπρεπείας καὶ εὐσχημοσύνης νὰ ἐκθέτωσι τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς

ήμερησίας διατάξεως καὶ ἐπὶ διαφωνίας νὰ αἰτήσῃσι νὰ ἐγγραφῇ ἡ γνώμη τῶν εἰς τὰ πρακτικά.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ διὰ προσωπικὴν ὑπόθεσιν μέλους αὐτοῦ (π.χ. διὰ τὴν κοινὴν αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν ἀνάληψιν ὑπ' αὐτοῦ πνευματικῆς τινος διακονίας ἐν τῷ κόσμῳ ἢ διὰ τὴν κίνησιν πειθαρχικῆς διαδικασίας κατ' αὐτοῦ κ.λπ.) τότε τὸ μέλος διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ληφθῇ ἢ ἀπόφασις δὲν μετέχει τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ μέρος.

Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παύεται ἐὰν καταδικασθῇ ὡς αἰρετικὴ ἢ ἐπὶ διαπράξει βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτώματων καὶ ὅταν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Συνάξεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ παρακωλύῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἡ παῦσις (εἰς περιπτώσιν τῆς ἀδικαιολογητοῦ ἀπουσίας του ἐκ τῶν Συνάξεων), ἢ παρακώλυσις καὶ ἢ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως κρίνονται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, διὰ ἀποφάσεως λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τῶν μελῶν αὐτῆς, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Μέλος παραιτηθὲν ἢ παυθὲν δύναται νὰ ἐπανεκληγῇ ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι οἵτινες ἐπέφερον τὴν παραιτήσιν ἢ τὴν παῦσιν αὐτοῦ, οὐχὶ ὅμως εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην θητείαν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἀναπλήρωσις μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου χωρεῖ ἔνεκεν θανάτου, παραιτήσεως, παύσεως ἢ μακρᾶς ἀπουσίας αὐτοῦ.

Αἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται ἐπὶ πενταετεί θητεία. Ἡ ἐπανεκλογὴ αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἀπεριοριστῶς.

Ἡ ἐκλογὴ πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ προηγούμενου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Α'. Ἐκλογὴ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἡ ἐκλογὴ πρὸς ἀνάδειξιν ἡγουμενοσυμβούλων διεξάγεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τῆς Ἡγουμενῆς μετὰ τὰς ἐξῆς διαφορὰς:

α) Ἡ σύγκλησις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου πρὸς προσδιορισμὸν ἡμέρας ἐκλογῆς γίνεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμενῆς.

β) Τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ἡ Ἡγουμενῆ.

γ) Εἰς τὸ ψηφοδέλιον τίθεται τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀνομάτων οἷος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡγουμενοσυμβούλων. Ἐὰν δὲ τεθῇ εἰς πε-

ρισσότερα ὀνόματα τὸ ψηφοδέλιον εἶναι ἄκυρον.

δ) Αἱ ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται διὰ πλειοψηφίας. Ἐὰν προκύψῃ ἰσοψηφία καταρτίζονται νέα ψηφοδέλτια μόνον μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἰσοψηφῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα.

Ἐὰν ἐκ δευτέρου ἰσοψηφίσουν τίθεται κληρὸς.

Αἱ ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου μετὰ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

ε) Διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ τελειοῦται μὲν καὶ ὀλοκληροῦται ἡ διαδικασία ἐκλογῆς ἡγουμενοσυμβούλων, τὰ μέλη ὅμως δὲν ἀναλαμβάνουν πάραυτα καθήκοντα, ἀλλὰ μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τοῦ προηγούμενου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Β'. Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

α) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀσκεῖ γενικῶς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας.

Συνάπτει δάνεια, ἐκμισθώνει ἀκίνητα ἢ ἀνταλλάσσει τοιαῦτα, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεὰς ἢ κληρονομίας, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων κτισμάτων ἢ διὰ οὐσιώδεις ἐπισκευὰς κτιρίων, προβαίνει εἰς ἀγοραπωλησίας, ἀναλαμβάνει χρήματα ἐκ τῶν Τραπεζῶν καὶ γενικῶς ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν Μονὴν πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων αἵτινες ρητῶς διὰ τοῦ παρόντος ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

β) Ἐκλέγει ἐν τῶν μελῶν του ὡς Οἰκονόμον ἥτις καθήκον ἔχει νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ φροντίξῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν προμήθειαν τροφῆς, συντηρήσεως τῶν πάσης φύσεως σκευῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ δίαιταν τῶν ἀδελφῶν.

Ἡ Οἰκονόμος βοηθεῖται ὑπὸ τῆς Ταμείου καὶ Κελαρίσεως ἢ καὶ ὑπὸ ὅλων τῶν ἄλλων διακονητριῶν, αἵτινες ἔχουσι διακονήματα συναφῆ πρὸς τὴν οἰκονομίαν. Διεξάγει τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς διὰ γραμματίων, δεόντως τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα προσυπογράφονται καὶ ὑπὸ τῆς Ἡγουμενῆς.

Ἡ Οἰκονόμος τηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία:

1) Βιβλίον Ταμείου, 2) Καθολικόν, 3) Βιβλίον ἀπογραφῆς κινητῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, 4) Κτηματολόγιον, ἥτοι βιβλίον ἀπογραφῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ) Ἐκλέγει μίαν ἐκ τῶν μελῶν του ὡς Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς

Ἱεραῶς Μονῆς, ἐνημερώνει διὰ πᾶν εἰσερχόμενον καὶ ἐξερχόμενον ἔγγραφο τὴν Ἱγουμενὴν, καταρτίζει τὰ πρακτικὰ τῶν συνάξεων τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱεραῶς Μονῆς, καθὼς καὶ τῆς σφραγίδος.

Τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία:

1) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἱγουμενοσυμβουλίου, 2) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως Ἀδελφότητος, 3) Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, 4) Μοναχολόγιον ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ἐκάστης μοναχῆς τὸ κατὰ κόσμον ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὁ τόπος καταγωγῆς, ἡ ἡλικία, ὁ χρόνος προσελεύσεως εἰς τὴν Ἀδελφότητα, ὁ χρόνος τῆς κουρᾶς αὐτῆς, τὸ διοικητικὸν ἀξίωμα καὶ αἱ γραμματικαὶ γνώσεις αὐτῆς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀξία λόγου σχετικῆ πρὸς τὴν προσωπικότητα αὐτῆς πληροφορία. 5) Δοκιμολόγιον ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ἐκάστης δοκίμου τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρός, μητρός, χρονολογία γεννήσεως, χρονολογία προσελεύσεως.

Οἰκονόμος, Γραμματεὺς καὶ Ταμίας δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῆ ἢ Ἱγουμενὴν.

δ) Συγκαλεῖ τὰς Γενικὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος προτάσει τῆς Ἱγουμενῆς ἢ ὁσάκις αἰτήσωσι τὴν σύγκλησιν αὐτῆς τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 7.

ε) Ἀποφασίζει προτάσει τῆς Ἱγουμενῆς διὰ τὴν πρόσληψιν τῶν δοκίμων καὶ διὰ τὴν ρασοφορίαν ἢ μικροσχημίαν ἢ μεγαλοσχημίαν αὐτῶν.

στ) Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμόν νέας χρήσεως καὶ τὸν Ἀπολογισμόν παρελθούσης χρήσεως καὶ τοὺς ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Γενικὴν Σύναξιν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

ζ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν παραμονὴν οἰουδῆποτε ξένου προσώπου ἐν τῇ Ἱεραῶ Μονῇ ἄνω τῶν δέκα (10) ἡμερῶν.

η) Παρέχει ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὰς ἀδελφάς, προκειμένου νὰ ἀπουσιάσουν πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 7

Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται, προτάσει τῆς Ἱγουμενῆς, ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀπαρτίζεται ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ μοναχῶν, ἧτοι Ρασοφόρων, Μικροσχημῶν καὶ Μεγαλοσχημῶν ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν δοκίμων ἄνευ ψήφου.

Συγκαλεῖται δέ:

α) Διὰ θέματα διὰ τὰ ὁποῖα, βάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, εἶναι ἀρμοδία.

β) Πρὸς ἐρμηνείαν ἀσαφῶν ἐνδεχομένως διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφίζοντων μελῶν.

γ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν διακόνημα, ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστοῦ ἐν ὄψει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

δ) Πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς διὰ ἔκτακτα ἐκκλησιαστικά ἢ ἐθνικὰ θέματα.

ε) Ἵνα ζητηθῆ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη αὐτῆς ἐπὶ τινῶν θεμάτων ὁσάκις θεωρεῖται τοῦτο σκόπιμον ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

στ) Ὅσάκις αἰτήσωσι τὴν σύγκλησιν αὐτῆς τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἡ αἴτησις πρὸς σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος, ἐὰν ἡ σύγκλησις δὲν πραγματοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, γίνεται διὰ ἐγγράφου εἰς τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀναγράφονται καὶ οἱ λόγοι δι' οὓς αἰτεῖται αὕτη. Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, συγκαλέσῃ τὴν Ἀδελφότητα.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ἐπανυποβάλλεται αἴτησις καὶ ἐπισημαίνεται ὁ κίνδυνος τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἀκόμῃ μηνὸς ὑποβάλλεται ἔγγραφο μομφῆς τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ ζητεῖται ἡ παῦσις τῶν μελῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Τὸ ἔγγραφο ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν διατυπουσῶν τὴν μομφὴν ἀδελφῶν.

ζ) Ἐπὶ περιστατικῶν ἀπειλούντων κλονισμόν τῶν ὁμαλῶν σχέσεων πρὸς τὴν προϊσταμένην ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν ἢ καὶ τὸ Κράτος.

η) Ἐπὶ εἰσαγωγῆς νέων διακονημάτων ἀπαιτούντων μεγάλῃς ἐκτάσεως ἀπασχόλησιν ἀδελφῶν ἢ δημιουργούντων ἀνακατάταξιν, τόσον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς καὶ τὴν Πολιτείαν.

Ἡ Γενικὴ Σύναξις εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν μοναχῶν (Ρασοφόρων - Μικροσχημῶν - Μεγαλοσχημῶν).

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν συγκεντρωθῆ τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν ἡ Σύναξις ἐπαναλαμβάνεται μετὰ πέντε ἡμέρας καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ οἰοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν. Ἐξαιρέσει πάντοτε τῶν περιπτώσεων ἐκείνων δι' ἃς

προβλέπεται διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἠϋξημένος ἀριθμὸς μελῶν.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων δι' ἃς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἠϋξημένη πλειοψηφία. Ἐπὶ ἰσοψηφίας, ἐὰν ἡ ψηφοφορία εἶναι φανερά ὑπερισχῆει ἢ ψῆφος τῆς Προέδρου, ἐπὶ δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας τίθεται κλήρος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 8

Δόκιμοι ἐξ Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπιθυμοῦσα νὰ εἰσέλθῃ ὡς δόκιμος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μὲ σκοπὸν νὰ καταστῇ μοναχῆ, δεόν ὅπως εἶναι ὀρθόδοξος χριστιανή, ἔχει συμπληρωμένον τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας της καὶ κατὰ κανόνα δὲν ὑπερβαίνει τὸ τεσσαρακοστόν. Εἰς ὅλους ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, δύναται τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας νὰ σμικρυνθῇ ἢ νὰ παραταθῇ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐὰν ἡ προσερχομένη δὲν ἔχει ἐνηλικιωθῆ, ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγραφὸς συγκατάθεσις τοῦ γονεῶς ἢ τοῦ ἀσκούντος τὴν ἐξουσίαν ἢ κηδεμονίαν.

Νὰ εἶναι ἄγαμος. Εἰς ὅλους δὲ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις χηρῶν ἢ ἐγγάμων δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἢ Γενικῆ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος κατόπιν ἐμπεριστατωμένης καὶ ὑπευθύνου εἰσηγήσεως τῆς Ἡγουμένης. Ἡ ὅλη ἐν προκειμένῳ διαδικασία ἀποδοχῆς τῶν προσώπων αὐτῶν θὰ διέπεται ἀπὸ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐὰν ἡ ὑποψηφία ὡς δόκιμος δὲν εἶναι γνωστὴ εἰς τὴν Ἀδελφότητα, δὲν γίνεται δεκτὴ εὐκόλως καὶ ἀμέσως ἀλλὰ, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος, «δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ Θεοῦ ἔστιν», μελετᾶται ἐπισταμένως τὸ αἶτημά της. Πρὸς τοῦτο δὲν κατοικεῖ εὐθύς ἐντὸς τῆς Μονῆς ἀλλὰ παραμένει, δι' ἐν χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης, ἐκτὸς αὐτῆς. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐπισκέπτεται συχνὰ τὴν Μονὴν καὶ νὰ παραμένῃ εἰς αὐτήν, νὰ εὐρίσκειται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Γεροντίσσης, ἐνημερώνοντας αὐτὴν σχετικῶς περὶ τῆς ζωῆς της, τῆς υγείας της, τῶν τυχόν οἰκογενειακῶν ἢ οικονομικῶν ὑποχρεώσεων της κ.λπ., ὅποτε καθίσταται πλέον δυνατὴ ἢ τήρησις τῆς πατερικῆς ἐντολῆς «τὸν παρελθόντα βίον τῶν προσιώντων καταμνησθάνειν» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 242).

Ἡ ὑποψηφία λαμβάνει γινώσκιν σαφῆ καὶ ἠλεγμένην τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἂν μετὰ ταῦτα μείνῃ σταθερὰ εἰς τὴν ἀπόφασίν της, εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἵνα δοκιμασθῇ εἰς πᾶν εἶδος δια-

κονίας καὶ ἐπιπόνου καὶ ταπεινωτικῆς, ὡς καὶ εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας, τὰς νηστείας καὶ τὰς στερησεις ἐπὶ τρία συναπτὰ ἔτη ὡς ὀρίζουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Διατάξεις, προκειμένου νὰ φανερώσῃ τὰς ἀρετὰς τῆς καρτερικότητος, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ταπεινώσεως καὶ μὲ τὸν σκοπὸν ἵνα μὴ ἀντικρῦζωμεν «τὰς ἀκρίτους καὶ ἀδοκιμάστους ἀποταγὰς ἐπὶ πολὺ τὴν μοναχικὴν εὐταξίαν λυμαιομένης» (Ε' κανὼν τῆς ΑΒ' Συνόδου).

Καὶ ὁ Μέγας Βασιλεὺς σχετικῶς λέγει:

«Ἀλλὰ, παρακαλῶ, μὴ ἀδοκιμάστως τοῦτο ποιῆτω, μηδὲ ὑπογραφῆτω ἑαυτῷ ἀνεκτότητα βίου καὶ σωτηρίαν ἄμαχον' ἀλλὰ μᾶλλον προγυμναζέτω ἑαυτὸν πρὸς εὐδοκίμῃσιν ὑπομονῆς, θλίψεων σωματικῶν τε καὶ πνευματικῶν, ἵνα μὴ, ἀπροσοκῆτοις ἑαυτὸν ἐμβαλὼν παλαίσμασιν, εἶτα ἀδυνατῶν πρὸς τὴν ἀντίστασιν τῶν ἐπερχομένων αὐτῷ δοκιμῶν, εὐρεθῇ παλινδρομῶν πρὸς τὰ ἀφ' ὧν ἐξελέλυθε, σὺν αἰσχύνῃ καὶ γέλῳτι, μετὰ κατακρίσεως ψυχῆς ἐπανερχόμενος τῷ βίῳ καὶ πολλοῖς σκάνδαλον γινόμενος» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8,92).

Ὁ χρόνος τῆς τριετίας δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης, εἰς ὅλους ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, προβλεπομένης ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, νὰ σμικρυνθῇ ἢ νὰ παραταθῇ ἠτιολογημένως καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τῶν ἠγουμενοσυμβούλων.

Ἡ δόκιμος τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας θὰ τὸν διανύῃ εἰς τὴν κυρίαν Μονὴν καὶ οὐχὶ εἰς τὰ κατὰ τόπους τυχόν λειτουργοῦντα Μετόχια, ἐκτὸς ἐὰν ἀνυπέρβλητοι δυσκολία καθιστοῦν ἀδύνατον τοῦτο.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ της εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἡ δόκιμος παραδίδει ἅπαντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα εἰς τὴν Ἡγουμένην, ἅτινα καὶ παραλαμβάνει παρὰ τῆς ἰδίας ἐὰν πρὸ τῆς ρασοφορίας της ἤθελε ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἀδελφότητος.

Πᾶσαν τὴν ἀκίνητον περιουσίαν αὐτῆς κατὰ νόμον ἢ κυριότητα δικαιοπρακτοῦσα ἐπ' αὐτῆς, συμφώνως τῷ νόμῳ, καὶ μέχρι τῆς κουργῆς της διαχειρίζεται ἐν ὑποταγῇ καὶ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἡγουμένης τῆς Μονῆς. Δεδομένου δὲ ὅτι ἅμα τῇ κουργῇ ἡ περιουσία περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν αὐτοδικαίως, ἐπιβάλλεται ὅπως, τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα πρὸ τῆς κουργῆς, γνωστοποιητῆ ἐγγράφως εἰς τὴν ἀδελφὴν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ δυνατότης, ἐν συνεργασίᾳ πάντοτε μετὰ τῆς Ἡγουμένης, νὰ προβῇ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς. Ἐπίσης ἐὰν μετὰ τὴν κουργῆν γίνῃ κάτοχος περιουσίας ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, αὕτη πάλι περιέρχεται εἰς τὴν Μονὴν, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Μετὰ τὴν πάροδον ἐξαμήνου — ὁ χρόνος οὗτος δι-

ναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης νὰ παραταθῆ ἢ νὰ μειωθῆ μέχρι τριμήνου— ἀπὸ τῆς εἰσόδου της εἰς τὴν Ἀδελφότητα, ἐὰν ἐξακολουθῆ νὰ ὑπόσχεται ὅτι θὰ τηρῆ ὅλα τὰ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ Κανονισμῷ διαλαμβανόμενα, ὑποβάλλει αἴτησιν εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον πρὸς ἐγγραφὴν της εἰς τὸ Δοκιμολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἐγκρισιν συναριθμεῖται εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἀκολουθῶς καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τῆς δοκιμασίας της ἐνδύεται τὸ ἔνδυμα τῆς δοκίμου.

Ἡ δόκιμος συμμετέχει εἰς τὴν ὅλην ζωὴν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀδελφότητος, μὴ οὔσα ὅμως ὀριστικὸν μέλος αὐτῆς δὲν ἀναλαμβάνει ἐπίσημα διακονήματα ὡς ὑπεύθυνος.

Ἡ δόκιμος καθίσταται ὀριστικὸν μέλος τῆς Ἀδελφότητος διὰ τῆς κουρᾶς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τοῦ χρόνου τῆς κανονικῆς δοκιμασίας, ἡ δόκιμος, προτάσει τῆς Ἡγουμένης καὶ συγκαταθέσει τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίσει καὶ εὐλογία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ρασοφορεῖται ἢ κείρεται εἰς Μικρόσχημον ἢ Μεγαλόσχημον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Κωλυόμενου δὲ αὐτοῦ καὶ τῆ ἐγγράφῳ αὐτοῦ ἐντολῆ, τελεῖ τὴν ρασοφορίαν ἢ τὴν κουρὰν ὁ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς (Πηδ. ἐρμην. καὶ συμφωνία εἰς λθ' Ἀποστ. καὶ ὑποσ. I, Καν. ΙΔ' τῆς Β' Νικαίας) ἢ ἐτέρου ἱερέως.

Ἐὰν ἡ δόκιμος ἀποδειχθῆ ἀνυπάκουος, σκανδαλοποιὸς, κατήγορος καὶ μὴ δυναμένη νὰ συμμορφωθῆ καὶ προσαρμοσθῆ πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς καὶ εἶναι ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως, ἀποβάλλεται τῆς Ἀδελφότητος «ὥστε ἀζήμιον τὴν πείραν τῆ Ἀδελφότητι γίνεσθαι...» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 242).

Δόκιμος ἀποχωροῦσα οἰκειοθελῶς ἐκ τῆς Μονῆς γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀλλὰ ὑποχρεοῦται νὰ διανύσῃ ἐκ νέου πλήρη τὸν χρόνον τῆς τριετοῦς δοκιμασίας.

Ἡ δόκιμος ὀφείλει νὰ διαθέτῃ ὑγιάν ψυχολογικὴν ὡς ὑποδομὴν τῆς μοναχικῆς προσωπικότητος. Σωματικαὶ ἢ ψυχολογικαὶ ἀναπηρία καθιστοῦν προβληματικὴν τὴν ἀποδοχὴν ὡς δοκίμου καὶ ἐπιβάλλουν τὴν ἐν προκειμένῳ λήψιν ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῶν ἀδελφῶν καὶ κατόπιν ἐγκύρων καὶ αὐθεντικῶν ἱατρικῶν γνωματεύσεων καὶ ἐιδικῆς γνωματεύσεως τοῦ Πνευματικοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχει τὰς προϋποθέσεις μιᾶς τοιαύτης ἀποφάνσεως.

2. Δ ό κ ι μ ο ι ἔ ξ ἄ λ λ ο δ α π ῆ ς.

Ἡ ἐξ ἄλλοδαπῆς ὀρθόδοξος χριστιανὴ ἥτις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνταχθῆ εἰς τὴν κοινοβιακὴν στρατείαν καὶ νὰ δοκιμάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόσον τὴν προσωπικὴν της κλήσιν, ὅσον καὶ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ τὸν τρόπον διαβιώσεως τῆς Ἀδελφότητος, δέον ὅπως ἔχει βαπτισθῆ ἢ χρισθῆ τοῦλάχιστον πέντε ἔτη πρὸ τῆς αἰτήσεώς της νὰ ἐνταχθῆ εἰς τὴν Ἀδελφότητα ὀριστικῶς.

Ἐτερόδοξοι χριστιανὰι γυναῖκες ἢ ἀλλόπιστοι γίνονται δεκταὶ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις μόνον ὡς Κατηχούμεναι καὶ μόνον ἐὰν ἔχουν ἐκφράσει ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν πόθον νὰ γίνοντο ὀρθόδοξοι χριστιανὰι καὶ τὴν ἐπιθυμίαν διὰ μοναχικὴν ἀφιέρωσιν, καὶ οὐδέποτε ὡς δόκιμοι ἢ προδόκιμοι, καθότι αἰρετικὴ, ἀσαφὴς ἢ ἀποσπασματικὴ γνώσις καὶ βίωσις τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως δὲν συμβιβάζονται πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς, τάξεως καὶ προοπτικῆς. Πρὸς τοῦτο παραμένουν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἡγουμένης καὶ τὴν παρακολούθησιν τοῦ Πνευματικοῦ, ἐπὶ τοσοῦτον χρονικὸν διάστημα ὅσον ἤθελε κριθῆ σκόπιμον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

Ἐὰν κατὰ τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα ἡ ἐνδιαφερομένη ἐπιδείξῃ πνευματικὴν πρόοδον, σύνεσιν, ταπεινοφροσύνην καὶ ὑπακοὴν εἰς τὴν Ἡγουμένην καὶ τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἀδελφότητος, δύναται νὰ θεωρηθῆ προδόκιμος καί, μετὰ τὴν αἴτησίν της νὰ ἐνταχθῆ ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἀδελφότητα, τοποθετεῖται εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων.

Ἡ προδοκιμασία δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς Μετόχιον τῆς Μονῆς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τῆς ὑπευθύνου εἰς αὐτὸ ἀδελφῆς, ἐξουσιοδοτημένης πρὸς τοῦτο γραπτῶς ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καὶ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἀδελφότητος. Τὸ τριετὲς ὅμως δοκίμιον γίνεται ἀπαραιτήτως καὶ ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ὁ χρόνος τῆς προδοκιμασίας εἶναι διετῆς μὲν ἐὰν ἡ ὑποψηφία εἶναι ὀρθόδοξος πλέον τῶν πέντε ἐτῶν, πενταετῆς δὲ ἐὰν εἶναι νεοφώτιστος.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν ἢ ὑποψηφίαν εἰς τὸ Δοκιμολόγιον ἀπαιτοῦνται:

α) Αἴτησις αὐτῆς.

β) Βιογραφικὸν σημεῖωμα ἐμφαίνον ἐκ παραλλήλου μὲ τὰ βιογραφικὰ στοιχεῖα καὶ τὸ πνευματικὸν διάγραμμα, τὰς ἐπιθυμίας καὶ βλέψεις αὐτῆς.

γ) Ἐγγράφος σύμφωνος γνώμη τοῦ Πνευματικοῦ πατρὸς αὐτῆς.

δ) Πιστοποιητικὸν Βαπτίσεως ἢ Χρίσματος καὶ

συστατική ἐπιστολή τοῦ βαπτισαντος ἢ χρίσαντος ἱερέως.

ε) Ὑπεύθυνος ἔγγραφος ἔκθεσις τῆς ἐξουσιοδοτημένης πρὸς Κατήχησιν ἢ προδοκιμασίαν ὑπευθύνου ἀδελφῆς.

στ) Πιστοποιητικὸν δεικνύον τὰς γραμματικὰς ἢ ἐπαγγελματικὰς αὐτῆς γνώσεις.

Ὅταν συμπληρωθῇ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς δοκιμασίαν χρόνος καὶ ἡ ἀδελφή κριθῇ κατάλληλος πρὸς ρασοφορίαν ἢ κουράν, γίνεται εἰς αὐτὴν ἔγγραφος γνωστοποιήσις τῆς ἀποφάσεως ὀριστικῆς προσλήψεώς της εἰς τὴν Ἀδελφότητα καὶ ἐνημερώνεται ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

α) Ὑποχρεοῦται τῇ συνεργασίᾳ τῆς Ἡγουμένης νὰ προβῇ εἰς τὰς ἐπιβεβλημένας ὑπὸ τῶν νόμων τῆς πατρίδος της διαδικασίας διὰ τὴν διαχείρισιν ἢ διάθεσιν τῆς περιουσίας της, συμφώνως τῇ προαίρεσει αὐτῆς.

β) Δὲν δύναται νὰ προβάλλῃ δικαιολογίαν ἐντοπιότητος διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὸν ἱεραποστολικὸν ἀγρὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς πατρίδος της, ἀλλὰ ὑποχρεοῦται νὰ διαμείνη διακονοῦσα ὅπου ἡ Ἱερὰ Μονὴ τὴν τοποθετήσῃ.

γ) Ἐν ἡ περιπτώσει ἀποσταλῆ πρὸς διακονίαν εἰς τὴν πατρίδα της θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πνευματικὴν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς σχέσιν αὐτῆς, ὡς αἱ ἄλλαι ἀδελφαὶ καὶ ἡ διακονία της θὰ ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς κατευθύνσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ) Ἐὰν ἡ Ἱερὰ Μονὴ θελήσῃ νὰ τὴν ἀποστείλῃ εἰς τὴν πατρίδα της, αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ μόνον κατόπιν διευτοῦς εὐδοκίμου παραμονῆς μετὰ τὴν κουράν της εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, θὰ φέρῃ δὲ τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος μοναχικὸν ἔνδυμα καὶ ἐν τῇ πατρίδι της.

Ἡ ὑποψηφία ἀδελφή ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς κουράς ἢ τῆς ρασοφορίας αὐτῆς νὰ ἀναφέρῃ γραπτῶς καὶ ἐνυπογράφως, ὅτι ἔλαβεν γνώσιν καὶ ὅτι ἀποδέχεται τοὺς ἀνωτέρω κανονιστικοὺς ὅρους τῆς Ἀδελφότητος· ἐτι δὲ καὶ ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ νὰ βαστάσῃ αὐτούς, ὡς καὶ ὅλας τὰς ἄλλας Κανονιστικὰς διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Εἰς ἡν περίπτωσιν ἡ ὑποψηφία ἀδελφή δὲν κριθῇ κατάλληλος πρὸς ρασοφορίαν ἢ κουράν ἢ ἀκόμη ἐὰν δὲν συμφωνήσῃ μὲ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους τῆς Ἀδελφότητος, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο εἰς αὐτὴν ἔγγράφως. Ὁσαύτως δι' ἔγγράφου ἐνημερώνεται ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἡ ὑπεύ-

θυνος τοῦ Μετοχίου ἀδελφῆ, ἐὰν βεβαίως ὑπάρχῃ τοιοῦτον εἰς τὴν πατρίδα της.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 9

Εἰδικὰ καθήκοντα ἀδελφῶν.

Ἡ Ἀδελφότης ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν Μεγαλοσχημῶν, Μικροσχημῶν, Ρασοφόρων καὶ Δοκίμων ἀδελφῶν ἀποτελεῖ πνευματικὴν οἰκογένειαν μὲ κεφαλὴν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρτατον δὲ νόμον, πρὸς ὃν δέον νὰ συμμορφοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς, τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τοὺς Ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς αὐθεντικὰς καὶ ἱερὰς μοναχικὰς παραδόσεις.

Αὕτη ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ τελειώσιν ἐκάστου μέλους αὐτῆς διὰ τῆς βιώσεως αὐστηρᾶς κοινοβιακῆς ζωῆς, ὡς τὴν ἔχουσι θεοπίσει οἱ θεῖοι καὶ ἅγιοι ἡμῶν Πατέρες καὶ ἐπιδιώκει λειτουργοῦσα μὲ τοιαύτην ἀκρίβειαν τὴν εἰς ἕν συναρμογὴν της, ὥστε νὰ θεωρῆται μία ψυχὴ εἰς πολλὰ σώματα καὶ τὰ πολλὰ σώματα νὰ φαίνωνται ὄργανα μιᾶς γνώμης. «Κοινωνίαν γὰρ βίου τελεωτάτην ἐγὼ καλῶ, ἐν ἣ κτήσεως μὲν ἰδιότης ἐξώρισται, γνώμης δὲ ἐναντίως ἀπελήλათαι, ταραχὴ δὲ πᾶσα καὶ φιλονικία καὶ ἔριδες ἐκ ποδῶν ἐστήκασι, κοινὰ δὲ τὰ σύμπαντα, ψυχὰι, γνῶμαι, σώματα καὶ ὄσοις τὰ σώματα τρέφεται καὶ θεραπεύεται, κοινὸς ὁ Θεός, κοινὸν τὸ τῆς εὐσεβείας ἐμπόρευμα, κοινὴ ἡ σωτηρία, κοινὰ τὰ ἀγωνίσματα, κοινοὶ οἱ πόνοι, κοινοὶ οἱ στέφανοι, εἰς οἱ πολλοὶ καὶ ὁ εἰς οὐ μόνος, ἀλλ' ἐν πλείοσι» (Μ. Βασιλείου Ε.Π. Ε. 9, 478).

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὡς ἄνω ὅλων ἀπαραίτητον τυγχάνει ὅπως αἱ ἀδελφαὶ —αἰτινὲς ἐκουσίως ὑπέταξαν τὸν ἑαυτῶν ἀνχένα εἰς τὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν— προσφέρουν εἰς τὴν Ἡγουμένην ὀλοκληρωτικὴν πειθαρχίαν καὶ ἀπόλυτον ὑπακοήν. «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε. Αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἄλυσιτελεές γὰρ ὑμῖν τοῦτο» (Ἐβρ. ιγ' 17).

Πᾶσα ἀνυπακοὴ πρὸς τὴν Ἡγουμένην θεωρεῖται γενομένη πρὸς τὸν Κύριον. «Πληροφορεῖσθω δέ, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ἀντιλέγει ἢ ὑπακούει, ἥδη δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Κυρίῳ τῷ εἰπόντι· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 9, 56).

Αἱ ἀδελφαὶ δὲν ἐνεργοῦσι ἀπολύτως τίποτε ἄνευ εὐλογίας ἢ δὲν πράττουν τι ἀντίθετον πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἡγουμένης. «Ἄπαν γὰρ τὸ ἔξωθεν αὐτοῦ γινόμενον κλοπὴ τίς ἐστίν καὶ ἱεροσυλία πρὸς θάνατον

ἀγούσα, οὐ πρὸς ὀφέλειαν, κἄν δοκῇ σοι ἀγαθὸν εἶναι» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 104).

Ἡ ὑπακοή δέον νὰ ἐξικληθῆται ἄχρι θανάτου. Εἰς μίαν μόνον περιπτώσειν ὄχι μόνον δικαιούται ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ὑπακούσῃ ἢ ἀδελφῇ: «Ὅταν τὸ προστατιτόμενον πασιδῆλως προσκρούει πρὸς ρητὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἢ πρὸς τὴν παραδεδεγμένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πίστιν. «Εἰ δέ τι παρ' ἐντολὴν ἐστὶν ἢ τὴν ἐντολὴν παραβλάπτει, κἄν ζωῆς ἀγγελίαν ἔχη κἄν θανάτου ἀπειλήν, οὐδαμῶς ἀνέχεσθαι χρὴ, τοῦ ἀποστόλου εἰπόντος: Κἄν ἡμεῖς αὐτοὶ ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω».

Αἱ ἀδελφαὶ εἶναι ἴσαι μεταξὺ των, μὴδὲ τῆς Ἠγουμένης ἐξαιρουμένης, ἥτις κατὰ τὸν Μέγα Βασιλεῖον εἶναι «πρῶτη μεταξὺ ἴσων».

Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσι νὰ ἀγαπῶσιν ἀλλήλας μὲ οἷαν ἀγάπην ἔδειξε καὶ ἔδίδαξεν ὁ Κύριος. «Ἀγαπάτε ἀλλήλους καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς» (Ἰωάν. ιε' 12). «Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Γαλ. ε' 13).

Ἡ ἀγάπη καίτοι ἐκφράζεται ποικιλοτρόπως καὶ ἐξ-ατομικευμένα, δέον νὰ εἶναι κοινὴ καὶ ἴση πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς. Δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, ἢ μερικὴ φιλία. «Μὴ μέντοι τινὰς ἐταιρείας δύο κατὰ ταῦτο ἢ τρεῖς γενομένας συνίστασθαι. Οὐ γὰρ ἀγάπη τοῦτο, ἀλλὰ στάσις ἐστὶ καὶ διαίρεσις καὶ κακίας τῶν συνιόντων κατηγορία» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 9, 530). «Ἀδίκημά ἐστιν ἐν συνοδίᾳ εὐρεθῆναι ἰδιαζούσας τινὰς φατρίας καὶ συσκηνίας» (Μ. Βασιλείου Ε. Π.Ε. 8, 148).

Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐξαγορεύωσι τοὺς λογισμοὺς των εἰς τὴν Ἠγουμένην. «Μηδὲν κίνημα ψυχῆς ἀπόκρυφον φυλάσσειν παρ' ἑαυτῶ» (Μ. Βασιλείου Ε. Π.Ε. 8, 304).

Ὁ σχολιασμὸς καὶ ἡ κατάκρισις, ὡς ὀλέθρια παραπτώματα, δέον διὰ τοῦ συνεχοῦς ἀγῶνος τῶν ἀδελφῶν νὰ ἀπουσιάζουν ἐκ τῆς Ἀδελφότητος. Αἱ ἀνωφελεῖς συζητήσεις, οἱ ψιθυρισμοί, τὰ νεύματα, ὁ δυνατὸς γέλως, ἡ εὐτραπελία εἶναι ξένα δι' ἐκείνην ἥτις λαχταρᾷ νὰ μορφωθῇ ἐν αὐτῇ Χριστός.

Ἡ σειρὰ τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἱεραρχικῶς ὡς ἑξῆς:

Προηγεῖται ἡ ἀρχαιότερα ἀδελφῇ. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἀπὸ τὴν προτεραιότητα ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μοναχολόγιον καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Δοχιμολόγιον.

Ἡ Ἠγουμένη καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου προηγούνται πασῶν, ἀνεξαρχήτως πρεσβείων. Τὰ

μέλη ὁμῶς τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου δὲν προηγούνται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν καὶ τὴν Τράπεζαν καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ τελετουργικὸν μέρος καὶ τὴν κεκανονισμένην εὐχὴν. Μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου προηγούνται αἱ πλειοψηφίσασαι ἀδελφαί.

Ρασοφόρος, Μικρόσχημος ἢ Μεγαλόσχημος ἀδελφῇ προερχομένη ἐξ ἄλλου Μοναστικοῦ Καθιδρύματος δὲν γίνεται δεκτὴ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, ἐκτός ἐὰν ἐπιβάλλεται ἢ ἀπομάκρυνσις τῆς ἐκ τῆς Μονῆς τῆς μετаноίας τῆς διὰ λόγους ἀποδεκτοῦς τόσον ὑπὸ τῆς Μονῆς ἐξ ἧς προέρχεται ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας.

Μετὰ ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἐντάσσεται εἰς τινὰ ἱεραρχικὴν σειρὰν ἀνάλογον πρὸς τὴν μοναχικὴν αὐτῆς κατάστασιν καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοὺς ἐπιβάλλοντας τὴν ἀπομάκρυνσιν.

Εἰς τὰς μεταξὺ των σχέσεις αἱ ἀδελφαὶ θὰ τηροῦν μετὰ σχολαστικότητος τὴν Ἱεραρχίαν. Αἱ νεώτεραι θὰ ὑπακούουσι καὶ θὰ σέβονται τὰς ἀρχαιότερας, αἱ δὲ ἀρχαιότεραι θὰ ἀγαπῶσι καὶ θὰ συμπαρίστανται εἰς τὰς νεωτέρας.

Οὐδεμία ἀδελφῇ ἐπιπλήττει ἄλλην, οὔτε τὴν παρτηρεῖ ἢ τὴν διορθώνει, πλὴν τῆς Ἠγουμένης καὶ τῆς τυχόν ὑπ' αὐτῆς ὀρισθείσης ἀναπληρωτῆρας. Ἡ ὑπεύθυνος διακονήματος ἐπεμβαίνει μόνον εἰς ὅ,τι εἶναι σχετικὸν μὲ τὸ διακόνημα. Διὰ ὅτιδήποτε ἄλλο, ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἠγουμένην ἥτις ἐνεργεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς.

Τὸ σφάλμα τῆς ἀδελφῆς ποτὲ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ αἰτία σχολιασμοῦ, κατακρίσεως καὶ ἐξουδενώσεως, ἀλλὰ αἰτία προσεγγίσεως, συμπαραστάσεως, «τῆς φιλαδελφίας εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι» (Ρωμ. ιβ' 10).

Αἱ ἀδελφαὶ γενικῶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέρχωνται τῆς Μονῆς. Ἐξέρχονται μόνον ὅταν λόγοι ἀσθενείας ἢ ἄλλη ἀνάγκη ἐπιβάλλει τοῦτο καὶ μόνον κατὸ πιν εὐλογίας τῆς Ἠγουμένης.

Αἱ ἀδελφαὶ δέον νὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι ἡ ἀκτμοσύνη εἶναι μία ἀπὸ τὰς θεμελιώδεις προϋποθέσεις διὰ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν. «Μοναχὸς φιλόυλος ἔοικεν ἱέρακι ἐκπετασθέντι, ἔχοντι λώρους εἰς τοὺς πόδας, καὶ ὅπου δ' ἂν καθίσῃ ἐμπλακῆσεται· ὁ δὲ ἄυλος, ὥσπερ εὐστολος ὀδοιπόρος» (Ἐφροαίμ τοῦ Σύρου, Εὐεργ. Δ'). Ἡ μοναχὴ οὐδὲν ἴδιον κέκτηται, ἢ ὀνομάζει, ἢ λογίζεται. Ἄπαντα εἶναι κοινὰ καὶ εἰς ἐκάστην δίδεται κατὰ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς, «διεδίδετο ἐκάστῳ καθ' ὅ,τι ἂν τις χρεῖαν εἶχε» (Πράξ. δ' 35).

Αἱ ἀδελφαὶ ἐσθίουσι εἰς κοινὴν Τράπεζαν ἐν σιωπῇ παρακολουθοῦσαι τὴν ἀνάγνωσιν ἥτις λαμβάνει χώραν ἐκ τοῦ Συναξαρίου ἢ ἄλλον Πατερικῶν κειμένων, καὶ γίνεται ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

Ἐνδύονται μὲ κοινῶς σχήματος καὶ κοινῆς ποιότητος ἐνδύματα.

Κεκαρμένη ἀδελφὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, διότι διὰ τῆς κοινῆς δημιουργεῖται δεσμὸς αἰώνιος καὶ ἀκατάλυτος. «Ὁ ἀπᾶς εἰς σύνδεσμον καὶ συνάφειαν ἔλθὼν πνευματικῆς ἀδελφότητος οὐχ οἶός τ' ἂν ἢ ἀποκόπτεσθαι καὶ χωρίζεσθαι τούτων, οἷς συνηρμόσθη. Εἰ... πόσῳ μᾶλλον ὁ πνευματικῆ κοινωσίᾳ συναρμωσθεὶς ὑπ' αὐτῶ μάρτυρι καὶ μεσίτῃ τῷ Πνεύματι ὑπόδικος ἐπὶ τῷ χωρισμῷ γίνεται;» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 9, 496 - 498).

Ἐὰν παρ' ὅλα ταῦτα ἀδελφὴ θελήσῃ νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, δέον ὅπως —ἀφοῦ ἐκθέσει τοὺς λόγους δι' οὓς ἀποχωρεῖ— λάβῃ κανονικὸν ἀπολυτήριον παρὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου συγκαταθέσει καὶ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. «Τὸ λάθρα ὑποχωρεῖν τῆς Μονῆς, πάντῃ ἀλλότριον τοῦ μοναχικοῦ ἐπαγγέλματος ἔκρινον οἱ ἅγιοι πατέρες. Οὐκ ἔξεστιν οὖν τίνι λάθρα ὑποχωρεῖν, ἀλλ' εἰ οὐκ ἀναπαύεται ψυχικῶς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς λαύρᾳ ἀναγγειλάτω τῷ προεστώτι τὴν αἰτίαν, καὶ ἐὰν εὐλόγως ζητῇ τὴν μετάθεσιν ἢ παραδώσει αὐτὸν εἰς ἕτερον πνευματικὸν ἡγούμενον ἢ ἄλλως πως οἰκονομήσει τὰ κατ' αὐτόν, ἵνα ἔσται καὶ ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ ἐκ τοῦ μοναστηρίου μετ' εὐχῆς καὶ εὐλογίας καὶ μὴ ἀπηγορευομένη καὶ κατηγορούμενη καὶ ἀφωρισμένη παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων» (Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ).

Ἀδελφὴ ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς ἐκ τῆς Μονῆς δύναται νὰ λάβῃ τὰ αὐστηρῶς προσωπικῆς αὐτῆς χρήσεως εἶδη καὶ μόνον τῆ εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

Ἀδελφὴ ἀποχωροῦσα οἰκειοθελῶς τῆς Ἀδελφότητος γίνεται δεκτὴ ἐκ νέου μετὰ ἀπὸ ἐλλεικρινῆ μετανοίαν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἢ Ἀδελφότης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 αὐτῆς. Ἀπόλλυσι ὁμῶς τὴν ἱεραρχικὴν τῆς σειράν καὶ λαμβάνει τὴν τελευταίαν πρὸ τῶν δοκίμων θέσιν. «Ἐὰν ἀδελφὸς τοῦ Κοινοβίου χωρισθῇ οἰαδήποτε προφάσει καὶ περιπέσει ἀρρωστία ἢ καὶ μεταγνοὺς ὑποστρέψῃ, οὐ δεῖ αὐτὸν παρορᾶν, ἀλλὰ προσλαμβάνεσθαι μᾶλλον ὡς ἴδιον μέλος. Εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτεν ἀποστάς, ἀλλὰ σὺ ποιήσον τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ διὰ τὸν Κύριον τὸν εἰπόντα ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων ἐποιήσατε, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ἰφραϊμ τοῦ Σύρου).

Ἐχουσι ὑποχρεωτικῶς κοινὸν πνευματικόν.

Ἄρθρον 10

Πνευματικός.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἀ-

δελφότητος καὶ ἰδιαίτερα διὰ τὴν ἐν αὐτῇ εὐρυθμίαν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως Μυστηρίου, ἢ Ἡγουμένη, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ συμπάσης τῆς Ἀδελφότητος, ἀναφέρεται εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην καὶ ζητεῖ τὸν διορισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτῆς θεωρουμένου ὡς καταλλήλου ἱερομονάχου ἢ ἐγγάμου ἱερέως διὰ τὸ ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ - Ἐξομολόγου τῆς Ἀδελφότητος.

Οὗτος δέον ὅπως διάγη, εἰ δυνατόν, ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν, ἔχη τὴν πνευματικὴν πατρότητα, ὀρθῶς περὶ τὴν πίστιν, διακρίνεται ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ καὶ εἶναι ἔμπειρος περὶ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν τῆς μοναχικῆς καὶ διὰ τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

Λαμβάνει γνώσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ προσαρμῶζει τὸ ἔργον του πρὸς αὐτόν, οὐδόλως δεικνύμενος νὰ διδάσκῃ ἢ νὰ παροτρύνῃ τὰς ἀδελφὰς εἰς οἰανδήποτε ἀπ' αὐτοῦ παρέκκλισιν ἢ ἀπόκλισιν.

Δύναται νὰ συνεργασθῇ ἐπὶ θεματὸς τινος τῶν ἀδελφῶν μετὰ τῆς Καθηγουμένης, μόνον τῇ συγκαταθέσει αὐτῶν καὶ εἰ δυνατόν, τῇ παρουσίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰ διοικητικὰ ἢ διαχειριστικὰ θέματα τῆς Μονῆς καὶ εἶναι ἔτοιμος ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ παύσῃ διακονῶν τὴν Ἀδελφότητα, μηδόλως ἀπαιτῶν «δικαίωμα» διαπομπάνσεως αὐτῆς παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς. Κατὰ τὴν ἐπιβολὴν ἐπιτιμίων, ὅπου ταῦτα ὑπεισέρχονται εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος καὶ θίγουν τὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς, ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς νομίμου ἀναπληρωτῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 11

Ἀποστολικὸν ἔργον - Διακονήματα.

Ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἀναστάτου Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Μάρκ. κη' 19) καὶ «ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. α' 8) καὶ ἡ συναίσθησις ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ «σύμπαντος κόσμου» ἥτις ἐπιβάλλει εἰς πάντα πιστὸν τὸ χρέος νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐγκεντρικὴν νοσοτροπίαν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐθνικὰ σύνορά του καὶ νὰ ἀγκαλιᾶσθαι κάθε ἄνθρωπον καὶ νὰ κηρύξῃ εἰς πάντας τὸν θρίαμβον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ λύτρωσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐμπνέει τὴν Ἀδελφότητα ἡμῶν νὰ διακονῇ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της ἐχαρκτηρίσθη ὡς ἱεραποστολική. Ἡ διακονία αὐτῇ θὰ συνίσταται —ἐφ' ὅσον βέ-

βαια ἡ Ἀδελφότης θὰ ἔχη τὴν δυνατότητα καὶ τὰς προϋποθέσεις:

α) Εἰς τὴν μετάφρασιν λειτουργικῶν κειμένων καὶ διαφόρων ἄλλων συγγραφῶν, ἀφ' ἑνὸς πρὸς χρῆσιν τῶν εἰς τὰς ἱεραποστολικὰς χώρας εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου πρὸς διαφώτισιν τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὀρθοδόξων σχετικά μὲ τὸ ἔργον τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

β) Εἰς τὴν ἰδρυσιν ξενῶνος πρὸς φιλοξενίαν ἀδελφῶν ἐκ τῶν ἱεραποστολικῶν χωρῶν.

γ) Εἰς ἀποστολὴν ἀδελφῶν μὲ ἀπόσπασιν ἢ καὶ πρὸς ἰδρυσιν Μετοχιῶν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ μοναστικῆς ἰδεώδους εἰς τὰς νεοπαγεῖς Ἐκκλησίας.

δ) Εἰς τὴν ὀργάνωσιν διαφόρων εὐκαιριῶν διὰ τοὺς συνεργάτας τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἐπειδὴ ἡ διακονία αὐτὴ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της εἶναι πολὺ δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος, τόσον διὰ τὰς ἀποστελλομένας ἀδελφὰς ὅσον καὶ διὰ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχή, περίσκεψις καὶ ἐκτενὴς προσευχὴ ὥστε αἱ ἀποστελλόμεναι ἀδελφαὶ νὰ διαθέτουν τὰ ἀπαραίτητα πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ προσόντα (ἀγάπην διὰ τὸν πλησίον, αὐταπάρνησιν, ὑποταγὴν μέχρι θανάτου, νέκρωσιν σαρκικοῦ φρονήματος κ.λπ.).

Ἡ ἐπιλογή τῶν πρὸς ἀποστολὴν ἀδελφῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου-συμβουλίου τῆ εἰσηγητικῆ ὑποδείξει τῆς Ἡγουμένης, μετὰ ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

Ἡ ἀποστελλομένη ἀδελφὴ δὲν πρέπει νὰ παραμελῇ τὰ μοναχικὰ της καθήκοντα. Ἡ συμμετοχὴ αὐτῆς εἰς τὴν Θεῖαν Λατρείαν καὶ ἡ ἀτομικὴ προσευχὴ πρέπει νὰ εἶναι καὶ τότε εἰς τὸ κέντρον τῆς ζωῆς της.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποστελλομένων θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ὅλον ἀριθμὸν τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε ἡ εὐρυθμὸς λειτουργία τῆς Ἀδελφότητος νὰ μὴ παρακωλύεται. Ἡ ἀποστολὴ τεσσάρων (4) ἀδελφῶν ἐπὶ ἐκάστης περιπτώσεως εἶναι ὁ ἰδανικότερος ἀριθμὸς. Πάντως δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν (3).

Ὁ χρόνος παραμονῆς τῶν ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων ἀδελφῶν θὰ ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

Ἡ Ἡγουμένη δύναται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακαλέσῃ ἀδελφὴν πάραυτα, ὅταν διαπιστώσῃ ὅτι κινδυνεύει ἢ σωτηρία τῆς ψυχῆς της.

Αἱ ἀδελφαὶ ἀφείλουσι ἀπόλυτον ὑπακοὴν καὶ πειθαρχίαν εἰς τὸν οἰκείον Ἐπίσκοπον ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἱεραποστολικῆς ἔργου καὶ

ἐπ' οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ κινοῦνται καὶ νὰ δρῶσι ἄνευ τῆς εὐλογίας αὐτοῦ.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἀδελφὰς αὐτὰς νὰ συνεταιρίζονται καὶ νὰ ἀποτελοῦν μέλη ἄλλων ἀδελφοτήτων ἢ σωματείων κ.λπ. Εἰς ὅλους ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις πού τὸ ἔργον τῆς ἱεραποστολῆς θὰ ἀπαιτήσῃ ἐμπλοκὴν ἀδελφῆς τινος εἰς τοιαῦτα ἔργα, ἡ ἀδελφὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἔγγραφον πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς Ἀδελφότητος.

Ὁ ψυχικὸς σύνδεσμος μὲ τὸ κύριον σῶμα τῆς Μονῆς καὶ τὴν Ἡγουμένην πρέπει νὰ παραμένῃ ὡς ἐὰν ἔζων ἐντὸς τῆς Μονῆς.

Ἡ Ἱερά Μονή, ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω ἀποστολικῆς διακονίας τὴν ὁποῖαν θὰ προσφέρει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁσάκις κληθῇ ὑπ' Αὐτῆς καὶ ἐφ' ὅσον θέβαια αἱ συνθῆκαι τῆς Μονῆς τὸ ἐπιτρέπουν, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, προσπαθεῖ νὰ καλλιεργῇ καὶ προωθῇ —ἐκτὸς τῶν ἄλλων διακονημάτων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος— διακονήματα συναφῆ καὶ ἀρμόζοντα πρὸς τὴν μοναχικὴν ιδιότητα κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, «προτιμῶντες τὰς τέχνας τὰς διατηρούσας ὑμῖν τὴν ἀπερίσπαστον ζωὴν καὶ τὸ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 354).

Ὡς τοιαῦτα θεωρεῖ:

1. Τὴν ἔκδοσιν βιβλίων θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ δὴ τὴν μετάφρασιν Πατερικῶν κειμένων πρὸς πνευματικὴν τροφοδοσίαν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὴν ἀσκησιν βυζαντινῆς ἀγιογραφίας.

3. Τὴν ἱερογραφικὴν.

4. Τὸ κέντημα, τὸ χρυσοκέντημα καὶ πᾶν ἐργόχειρον δυνάμενον νὰ ὑπηρετήσῃ τὰς λατρευτικὰς, λειτουργικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

5. Τὴν ἀσκησιν βυζαντινῆς μουσικῆς.

6. Τὴν ἱεραποστολικὴν ἐκπαίδευσιν, ἥτις θὰ περιλαμβάνῃ τὴν ἐκμάθησιν μιᾶς διεθνοῦς γλώσσης ἢ τοπικῆς διαλέκτου, τὴν θεολογικὴν ἐπιμόρφωσιν καὶ ὅτι ἄλλο θεωρεῖται ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐργασίαν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἱεραποστολῆς.

Τὸ διακονήμα ἔχει ἀποκλειστικὸν καὶ μόνον σκοπὸν τὴν μοναχικὴν τελείωσιν τῶν ἀδελφῶν, τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί αἰτία πλουτισμοῦ, «οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν» (Α' Τιμ. στ' 9).

Ἐπίσης ἡ ἀσκησις τοῦ διακονήματος δὲν ἐπιτρέ-

πεται νὰ γίνεται ἀφορμὴ ὥστε αἱ ἀδελφαὶ νὰ ἀπουσιάζουν ἐκ τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν.

Ἐκάστη ἀδελφὴ ὀφείλει νὰ ἐπιτελῇ τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένην διακονίαν μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ προθυμίας ὡς ὑπηρετοῦσα τὸν Κύριον. «Ποίει τὰ ἔργα τῆς διακονίας σου εὐσχημα καὶ ἐπιμελῆ, ὡς τῷ Χριστῷ διακονῶν» καὶ ἀλλαχοῦ «ἐπικατάρατος γάρ, φησί, πᾶς ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 120).

Ἄνευ εὐλογίας τῆς Ἱγουμενῆς οὐδεμία ἀδελφὴ, λόγῳ ἀδυναμίας ἢ ἀκηδίας, ἀλλάζει διακόνημα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 12

Πειθαρχικὸς ἔλεγχος.

Τὰ ἐπιτίμια ἔχουν θεσπισθῆ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀργανώσεως τοῦ μοναχικοῦ βίου διὰ λόγους παιδαγωγικοὺς (ιατρειῶν τῶν νοσοῦντων) καὶ διὰ τὴν προστασίαν καὶ ἀρμονικὴν συμβίωσιν ἐν τῇ Ἀδελφότητι, ἥτις ἀπειλεῖται ἐκ τῆς ἀνυπακοῆς καὶ ἀνταρσίας.

Τὰ συνήθη ἐπιτίμια καὶ αἱ ποιναὶ εἶναι, πρὸς τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν μοναχικὴν μακροαίωνα παράδοσιν θεσπισμένοις, τὰ ἑξῆς:

1. Νουθεσία καὶ κατ' ἰδίαν παρατήρησις. «Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἔπαγε καὶ ἔλεγγον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου...» (Ματθ. ιη' 15). «Τῷ μέντοι ὀκνηρῶς διακειμένῳ πρὸς ὑπακοὴν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου πρῶτον μὲν συμπάσχειν πάντας χρόνους ὡς νενοσηκότι μέλει, καὶ ταῖς ἰδίαις παραινέσεσι τὸν προεστῶτα πειρᾶσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρρωστίαν ἐπανορθοῦσθαι» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 306).

2. Ἐπίπληξις ἐνώπιον τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

3. Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος. «Ἐπιμένοντα δὲ τῇ ἀπειθείᾳ καὶ τὴν διόρθωσιν μὴ δεχόμενον, ἐμβριθέστερον ἐλέγγειν ἐπὶ πάσης τῆς Ἀδελφότητος καὶ μετὰ πάσης παρακλήσεως προσάγειν αὐτῷ τὰς ἱατρείας» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 306).

4. Κανὼν διὰ κοινοβίου.

5. Ἀποχὴ ἐκ τῆς Τραπεζῆς διὰ ὀρισμένης ἡμέρας. Τὰ ὡς ἄνω ἐπιτίμια ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἱγουμενῆς.

6. Παῦσις ἐκ τοῦ διακονήματος καὶ ἀνάθεσις ἄλλου ἐπαχθεστέρου.

7. Ὑποβίβασις εἰς τὴν ἱεραρχικὴν σειρὰν προσωρινὸς ἢ μόνιμος. Αἱ ὡς ἄνω ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

8. Ἀποκλεισμός ἐκ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, ἢ διάρκεια τοῦ ὁποῦ ὀρίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

9. Προσωρινὴ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐπὶ διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τοῦ ἔτους καὶ ἀποστολὴ εἰς ἑτέραν Μονὴν κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

10. Ὀριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τῆς Μονῆς.

Αὕτη ἐπιβάλλεται, μετὰ πολλῆς φειδοῦς καὶ κατόπιν ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν ἄλλων ἐπιτιμίων, ἐπὶ πασιδῆλως ἀποδεικνυομένης ἀδιορθώτου καὶ ἀμεταπέστου ἀδελφῆς, πρὸς προστασίαν τῆς ἐνότητος τῆς Ἀδελφότητος, διότι οἱ ἀνυπάκοοι γίνονται δυσπειθείας καὶ παρακοῆς διδάσκαλοι. «Ἐκβάλλε γάρ, φησί, λοιμὸν ἐκ συνεδρίου καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 384).

Αἱ δύο τελευταῖαι αὗται ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰσηγητικὰ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἰσχύουν μόνον τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀποφάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς νόμους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας.

Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς οἰουδήποτε ἐπιτιμίου ἢ ποινῆς δεόν νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἐπιτιμωμένη ἀδελφὴ, ἥτις δύναται, εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμ. 6-10 περιπτώσεις νὰ ὑποβάλλῃ καὶ γραπτῶς τὴν ἀπολογία καλουμένη πρὸς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου πρὸ πέντε ἀκεραίων ἡμερῶν τοῦλάχιστον. Ἡ ἐπιτιμωμένη ἀδελφὴ μετέχει μὲν τῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς συγκαλουμένης Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὑπερασπίζει ἑαυτήν, ἀπέχει ὅμως ὑποχρεωτικῶς τῆς ψηφοφορίας.

Ἄν ἡ ἐν λόγῳ ἀδελφὴ ἀπουσιάσῃ, ἔστω καὶ ἀδικαιολογητῶς, ἀναβάλλεται ἡ Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὀρίζεται νέα. Ἐὰν καὶ πάλιν ἀπουσιάσῃ, ἡ δὲ ἀπουσία αὐτῆς δὲν ὀφείλεται εἰς ἀσθένειαν ἢ ἄλλους σοβαροὺς λόγους, δικάζεται ἐρήμην.

Ἡ τιμωρηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9 ποινῆς στερεῖται, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ποινὴ αὐτῆς, τοῦ δικαιώματος παραστάσεως καὶ ψηφοφορίας, κατὰ τὰς Γενικὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος. Αὕτη δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀριθμησιν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν, ὡσάκις ἐξετάζεται ἡ ὑπαρξὶς ἀπαρτίας εἰς τὰς Γενικὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἀπαρτίας γίνεται πάντοτε μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀδελφῆς ἐκ τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Μονῆς.

Ἡ ἐπιβολὴ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10 ποινῆς συνεπάγεται

αὐτομάτως διαγραφὴν τοῦ μέλους ἐκ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς.

Τὰ ὄργανα τῆς Μονῆς τὰ ἐπιβάλλοντα τὰ ἀνωτέρω ἐπιτίμια καὶ τὰς ποινὰς δέον ἀπαραιτήτως νὰ συμβουλευῶνται καὶ τὸν Πνευματικὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι ἐκπληροῦν λειτουργίαν, τοῦ ὁποίου ἀποκλειστικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ ἴασις τοῦ νοσοῦντος καὶ ἡ ἀπρόσκοπος λειτουργία τῆς Ἀδελφότητος καὶ οὐχὶ ἡ ἱκανοποίησις προσωπικῶν ἀντιπαθειῶν. Ὅθεν δέον νὰ ἐπιδεικνύουν μεγίστην σύνεσιν, ἀγάπην, πραότητα, δικαιοσύνην καὶ ἀντικειμενικὴν κρίσιν τῆς παραβάσεως, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «πρὸς δὲ τοὺς ἐπιτιμωμένους, οἷαν ἂν διάθεσιν ἀναλάβοι πατήρ καὶ ἰατρός, μετὰ συμπαθείας καὶ εὐσπλαχνίας κατ' ἐπιστήμην θεραπεύων τὸν ἴδιον υἱὸν καὶ μάλιστα ὅταν λύπη προσῆ καὶ ἐλίπονος τῆς θεραπείας ὁ τρόπος» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 9, 130).

Ἐπίσης πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ σωματικὴ ἀντοχή, ἡ ψυχικὴ κατάστασις καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἁμαρτήματος. «Ἐν τῇ τῶν προεστώτων δοκιμασίᾳ γνωρίζεσθω ὁ καιρὸς καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ σώματος καὶ ἔξιν ψυχῆς καὶ ἁμαρτήματος διαφορὰν» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 9, 136). «Οὐ γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων αἱ αὐταὶ κολάσεις, ἀλλὰ πολλαὶ καὶ διάφοροι καὶ ἀπὸ χρόνων καὶ ἀπὸ προσώπων καὶ ἀπὸ ἀξιωμάτων καὶ ἀπὸ συνέσεως καὶ ἀπὸ ἐτέρων πλειόνων» (Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου).

Ἄ ρ θ ρ ο ν 13

Φιλοξενία.

Ἡ φιλοξενία εἶναι ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με» (Ματθ. κε' 35)· τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων «τὴν φιλοξενίαν διώκοντες» (Ρωμ. ιβ' 13)· «τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε» (Ἐβρ. ιγ' 2)· «Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν» (Α' Πέτρ. 4,9), ἔτι δὲ καὶ παρακαταθήκη τῶν Ἁγίων Πατέρων: «ὁ τὴν φιλοξενίαν ἀθετῶν, τὴν μισανθρωπίαν τοῦ δαιμονικοῦ γένους εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν εἰσοικίζεται» (Μέγας Φώτιος). «Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, τὸν πυλεῶνα τοῦ μέλλοντος κτίζεσθαι κοινοβίου μὴ κλείσητε διὰ παντὸς ἀνθρώπου καὶ τὴν εὐλογίαν χορηγήσει ὑμῖν ὁ Θεὸς» (Μέγας Εὐθύμιος).

Ἡ φιλοξενία ἀποτελεῖ ἔμπρακτὴ ἔκφρασις τοῦ ὅλου Εὐαγγελικοῦ πνεύματος τῆς φιλαδελφίας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ τῆς προσπαθείας διακονίας τῆς

σωτηρίας τῶν ἐξ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς προσερχομένων καὶ δεομένων τῆς συμπαραστάσεως ἡμῶν ἀνθρώπων.

Κατόπιν τούτων ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν ὑποδέχεται κάθε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος κρούει τὴν θύραν αὐτῆς πιστεύουσα ὅτι δι' αὐτοῦ ὑποδέχεται «τὸν δι' ἡμᾶς ξενιτεύσαντα Κύριον» (Γρ. Θεολόγος), «Ὅστις ἐταύτισε Ἐαυτὸν μὲ καθ' ἓνα ἕκαστον τῶν ἐλαχίστων ξένων, παροίκων καὶ παρεπιδήμων ἀνθρώπων.

Ἡ διανυκτέρευσις ἀγνώστων προσώπων ἐπιτρέπεται δι' ἓν εἰκοσιετράωρον, ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἐξακριβωθῶν τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός των καὶ διαπιστωθῆ ἡ ἄμεσος ἀνάγκη τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παροχῆς εἰς αὐτοὺς φιλοξενίας. Διὰ περισσότερον χρονικὸν διάστημα ἀποφασίζει ἡ Ἱγουμενὴ ἢ τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ὡς καὶ εἰς τὴν κατωτέρω παράγραφον ὀρίζεται.

Διὰ δωρητὰς καὶ εὐεργέτας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ διὰ συγγενεῖς ἀδελφῶν, κατὰ Θεὸν ζώντων, ὡς καὶ διὰ κάθε ἄλλον πρόσωπον, τυγχάνον ζῶν καὶ ἐνεργὸν μέλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ χρῆζον ἐνισχύσεως καὶ πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, ἡ φιλοξενία δύναται νὰ παραταθῆ δι' ἓν δεκαήμερον, τῇ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τῆς Ἱγουμενῆς ἢ καὶ διὰ μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

Μετ' ἰδιαίτερας μερίμνης, σεβασμοῦ καὶ φιλαδελφίας παρέχεται φιλοξενία εἰς μοναχὰς ἐπαρχιακῶν Ἱερῶν Μονῶν, αἵτινες παροικοῦν εἰς Ἀθήνας διὰ λόγους ὑγείας ἢ διακονίας τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς των.

Αἱ φιλοξενούμεναι δύναται νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος καὶ εἰς διακονίας αἵτινες ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ξενῶνος ἢ νὰ ἀπασχολοῦνται κατὰ τὰς δυνατότητάς των μὲ ἄλλας διακονίας τῇ εὐθύνη καὶ διακρίσει τῆς ἀρχονταρίσεως καὶ τῇ ἀπαραιτήτῳ εὐλογίᾳ τῆς Ἱγουμενῆς.

Ἰδιαίτερας προσοχῆς καὶ μερίμνης δέον ὅπως τυγχάνουν αἱ ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐπισκέπτριαι, αἵτινες λόγῳ τῆς ἱεραποστολικῆς διακονίας τῆς Ἀδελφότητος πιθανὸν νὰ χρῆξουν καὶ ἐιδικῆς ἀντιμετωπίσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διανυκτέρευσις εἰς ἄρρενας πάσης ἡλικίας, εἰς θήλεα κάτω τῶν ἑπτὰ ἐτῶν καὶ εἰς ἄτομα πάσχοντα βαρῆως ψυχοδιανοητικῶς.

Γενικῶς δέον νὰ καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπαύσεως καὶ πνευματικῆς προαγωγῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀπόλυτον εὐθυγράμμισιν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς

τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ μέσα τῆς μοναχικῆς τελειώσεως, ἵνα καὶ διὰ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος καὶ διὰ τῶν μοναχῶν, μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, σώζονται ψυχαὶ καὶ δοξάζεται τὸ πάντιμον Ὄνομα τοῦ «δὲ ἡμῶς ξενιτεύσαντος» Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄρθρον 14

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

1. Αἱ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ προερχόμεναι πρόσοδοι.
2. Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχειρῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν δοκιμῶν.
3. Αἱ πρόσοδοι ἐξ ἐκμεταλλεύσεως τῆς τυχόν κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
4. Αἱ ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
5. Τὰ ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας, ἐπικαρπίας κινήτων ἢ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων προερχόμενα χρηματικά ποσά.
6. Αἱ τυχόν Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις.
7. Πᾶσα ἄλλη πρόσοδος ἐκ χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 15

Διαχειρίσεις τῶν πόρων.

Αἱ ὡς ἄνω πρόσοδοι δαπανῶνται:

1. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
2. Διὰ τὰς ἀνάγκας λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
3. Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων κτισμάτων.
4. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων.
5. Διὰ τὸν ἐκδοτικὸν τομέα.
6. Διὰ τὴν φιλοξενίαν.
7. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
8. Διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς.
9. Διὰ τὴν πνευματικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ λαοῦ (π.χ. δωρεὰν διανομὴν ἐντύπων) καὶ

10. Διὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 16

Σφραγίς.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικήν, ἔχουσαν ἐν μέσῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ γύρωθεν τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερὰ Γυν. Κοιν. Μονὴ Ἀγ. Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα - Πεντελικοῦ».

Ἄρθρον 17

Περὶ Μετόχιων.

1. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀποφάσει τῆς Ἀδελφότητος, νὰ ἰδρῦσῃ Μετόχιον καὶ ἐν ἐτέρα ἐκκλησιαστικῇ περιφερείᾳ πάντοτε τῇ ἐγκρίσει καὶ εὐλογία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Μητροπολίτου τῆς περιοχῆς εἰς ἣν τὸ Μετόχιον ἰδρυθῆσεται.

2. Ναοὶ ἢ οἰκήματα, ὅπουδήποτε κείμενα, περιερχόμενα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν διὰ διαθήκης ἢ δωρεᾶς ἢ κατ' ἄλλον τρόπον καθίστανται αὐτοδικαίως Μετόχια αὐτῆς.

3. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται ἐπίσης τῇ ἐγκρίσει καὶ εὐλογίᾳ α) τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἱμμητοῦ, β) τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ γ) τῇ ἀδείᾳ καὶ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων Ἀρχῶν ξένων καὶ ἑλληνικῶν, νὰ ἰδρῦσῃ Μετόχια καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος εἰς ἃ θὰ ἐγκαταβιοῦν αἱ ἀδελφαὶ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, αἵτινες θὰ ἀποστέλλωνται ἵνα ἐργασθῶσιν ἱεραποστολικῶς.

Πᾶν ὅ,τι ἰσχύει συμφώνως τῷ παρόντι Κανονισμῷ διὰ τὴν κυρίως Ἱερὰν Μονὴν, ἰσχύει ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὰ Μετόχια αὐτῆς, προσηρμοσμένον εἰς τὰς ἐπιτοπίους συνθήκας.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ καὶ τὰ Μετόχια ἀπαρτίζουσιν ἐν ἀδιαίρετον ὅλον καὶ ἔχουσιν ἀπολύτως ἐνιαίαν νομικὴν ὑπόστασιν. Τόσον ἀπὸ νομικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς, τὰ Μετόχια λογίζονται ὡς ἕνα μέρος τῆς κυρίας Μονῆς.

Ἄρθρον 18

Ὁ Ἐσωτερικὸς οὗτος Κανονισμὸς ρυθμίζων τὴν

ὀργάνωσιν, τὸν τρόπον λειτουργίας καὶ διοικήσεως τῆς Ἀδελφότητος, δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῆ ἢ συμπληρωθῆ παρ' οὐδενὸς προσώπου ἢ Ἀρχῆς, εἰ μὴ μόνον ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος, ἀποφασίζουσης ἐν προκειμένῳ διὰ πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) αὐτῆς.

Τὸ Κοινοβιακὸν σύστημα, ὁ σκοπὸς τῆς Ἱερῶς Μονῆς καὶ ἡ διακονία τῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐπ' οὐδενὶ μεταβάλλονται ἀλλὰ παραμένουν ἕσαεὶ ἀναλλοίωτα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 19

Διὰ πᾶν μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον μερिमνᾶ καὶ εἰσηγεῖται τὴν ἐνδεδειγμένην λύσιν εἰς τὰ κατὰ περίπτωσιν ἀρμόδια ὄργανα, προβλεπόμενα διὰ τῶν διατάξεών του.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΥΔΟΚΙΑ Μοναχὴ - Καθηγουμένη
ΧΑΡΙΤΙΝΗ Μοναχὴ
ΦΕΒΡΩΝΙΑ Μοναχὴ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΣ

τοῦ ψυχωφελεστάτου καὶ θαυμαστοῦ βιβλίου
ὀνομαζομένου

ΠΕΡΙ ΜΙΜΗΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

μὲ στόχασες πνευματικαῖς καὶ κατάνυξιν
εἰς κάθε κεφάλαιον

Ἡ «Μίμησις» αὐτῆ τοῦ Χριστοῦ διαφέρει θεατικῶς ἀπὸ ὅλες τῆς μέχρι τώρα μεταφράσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Εἶναι ἡ πληρεστερά, ἀπὸ ὀρθοδόξου ἐπόψεως.

Ἀνατύπωσις καλαίσθητος κατὰ τὸ πρωτότυπον ἐκδόσεως Ἐνετίας, ἔτους 1770. Μὲ ἔγκρισιν καὶ εὐλογίαν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σελίδες 532, ἐξώφυλλον εἰς τετραχρωμίαν, δρχ. 800 (πλέον ταχυδρομικά).

Κεντρικὴ διάθεσις: Ἀποστολικὴ Διοκονία, Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα, τηλ. 722.8008.

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως **ΘΕΟΦΙΛΟΣ**

† Ὁ Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγ. Ὄρους **ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὁμότ. Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἀρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου

τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

A) Ἐσωτερικοῦ : Δραχμαὶ 300 ἔτησίως.

B) Ἐξωτερικοῦ : Δολλάρια 20 ἔτησίως.

Τιμὴ τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ» δρχ. 15.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κανονισμοὶ ὑπ' ἀρ. 55, 56, 57/1991.

Πράξεις συστάσεως ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

115 21 Ἀθήναι, Ἰασιῶν 1—Τηλέφ. 721.0734.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου : Ἰωάννης Μιχαήλ.
Ἀριστοτέλους 179, 112 51 Ἀθήναι